



זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת וירא

י"ד מרחשון תשפ"ו

שנה כ"ו גליון אלף רל"ז -

גליון מוגדל

הדר"ג	מוצ"ש	ר"ת
בני ברק	4:24	5:58
ירושלים	4:09	5:22
באר אפרק	4:25	5:57

שבע ברכות

ופנים חדשות בשב"ק

א. אין מברכין ברכת נישואין אלא אם יש אחד שהוא "פנים חדשות", דהיינו אדם חשוב שעדיין לא השתתף בשמחה (עי' היטב בשו"ע אהע"ז סי' ס"ב ד"ד הרמב"ם דאם כבר שמע הברכות בחופה אינו נחשב פ"ח וי"א דאם לא אכלו שם עד עתה מיקרי פ"ח וכן פשט המנהג יע"ש, ומשום ספק בזכות להקל יש להקפיד ליקח מי שלא שמע הברכות כלל עי' בישו"ע"י שם, ובעוד מוקדש סי"ח כ' דאין בזה אפי' מידת חסידות ועי' בשב"ח ל"ח סי' ר"ב).

ב. בסעודות שבת בלילה וביום אין צריך שיהיו "פנים חדשות", דשבת ויו"ט נחשבים כפנים חדשות (עי' שם סי' ט, והוא עמ"כ ש' התוס' בכתובות ז': בשם המד' אמר הקב"ה בא שבת באו פנים חדשות).

ג. בסעודה שלישית בשב"ק מעיקר הדין צריך פנים חדשות (עי' שו"ע שם, ויש ש' הטעם משום דיוצאין במיני תרגומא), אך למעשה נהגו להקל אף בסעודה שלישית משום דרגילים לבוא פנים חדשות, ומכל מקום ראוי לדרוש בדברי תורה בסעודה השלישית והדרשה היא כפנים חדשות (עי' ברמ"א ובב"ח שם, ובפתי"ש שם סקט"ז בשם הרמ"ע מפאנו סי' מ' שכתב מוה"ק עפ"י הסוד דסעודה ג' נמי מיקרי פנים חדשות).

ד. בסעודה שלישית שעושין מדי שבוע בביתנו י"ד יש שנמנעו מלומר אז שבע ברכות כיון שאין התחדשות הסעודה לכבוד החתן (עי' יש"ש פ"ק דכתובות), אך יש מקום ללמד זכות על האומרים שבע ברכות אף בכה"ג כיון שבאים צד החתן והכלה והשמחה מתוספת בשירה ודרשה לכבוד החתן והמשפחות וכו"ב (עיוני בב"ח הנ"ל ובשבט הלוי ח"ה סי' רמז).

ה. התחיל הסעודה מבעוד יום השביעי ונמשכה הסעודה בלילה אין לומר שבע ברכות (עי' בשע"ת או"ח סוס"י קפ"ח דאף להפוסקים לענין הזכרת שבת ור"ח דאולין בטר התחלת הסעודה, מ"מ לענין ז' ברכות ודאי לא יברך, וז' הפוסקים בביתאור הדבר דאין הזכרת המאורע של רצה ויעו"י שהיא חלק מבהמ"ז משום דכיון שאין בהמ"ז באה על הסעודה ההתחלה מבעוד יום יש מקום לחייב ג"כ בהזכרה שבבהמ"ז, ומש"א"ב שבע ברכות שאינם חלק מבהמ"ז ונאמרים על כוס בפנ"ט).

ו. יום השביעי של שמחת החתן שחל בשב"ק ונמשכה הסעודה עד שחשיכה יש שכתבו דלא יברך (עי' שולחן העוז סי' י"ב סק"ה בשם שו"ת שנות חיים סי' ק"ח), ויש שכתבו דיש מקום דגם אם נמשך בלילה מברך (כ"כ במנהגי הלבוש דמברך כמו רצת, ועי' בשב"ח ל"ח סי' א' דכיון שעדיין לא הבדיל וקדושת שבת עליו לכמה דברים י"ל דגם לענין יום שביעי של ז' ברכות עדיין לא חל עליו שמיני ע"ש).

ובאונם, ישלם ה' פעלם ותחי משכורתם שלימה ויתברכו משמחה קדושה זו משמי מעל בכל מילי דמיטב.

בעצאתנו נפרוש כפינו בעתירה ובתחינה אל אבינו שבשמים, אתה ה' לא תכלא רחמיק

ממנו, שנזכה עוד רבות בשנים לשוש ולשמוח בצל הקודש, ולאורו נסע ונלך, עד כי לבדו ימלוך מלך הכבוד, ומשפע שמחה קדושה זו יתמשכו עלינו ועב"י שפע רב ברוחניות ובגשמיות.

ובהאי עידנא דחדוותא מצלאין אנו לחיי מלכא, יהא רעווא שיזכה כ"ק מרן רבינו שליט"א לרוות מלא חפניים נחת דקדושה מכל יוצ"ח, ומכל אנ"ש די בכל אתר ואתר,

ומרן דבשמיא יהא בסעודו להמשיך עבודת הקודש ביתר שאת ויתר עז להאיר עינינו בשמחת אור התורה המצוות והחסידות,

ועוד רבות בשנים נזכה להתענג על אור זיו תורתו הטהורה ולשתות מבאר השמחה והחיים לאורך ימים ושנות חיים טובים ושלום, אבי"ר.



יצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלוקים וישישו בשמחה

ברעוונא וחדוותא עילאה, הננו לברך רוב ברכות מעומק הלבבות, ביום שמחת המלוכה, שמחה במעון עטרת ראשינו ותפארתנו, מאיר נתיבותינו ומורה דרכנו, מפיו אנו חיים וממיימינו אנו שזוים בצלו אנו חוסים, צהלי ורוני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל

כבוד קדושת מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א

לרגל בואו לארה"ק לרגל שמחת צדיקים נישואי הנכדה הכלה המהוללה תחי'

בת לבנו הגה"צ רבי אהרן שליט"א

בהאי שעתא דביה רעווא, נפיל תחינה לפני שזוכן שחקים, יה"ד מלאשב"ש שיוזכה רבינו שליט"א להאריך ימים על ממלכתו בבריות גופא ונהורא נפישא, צדיק מתמר יפרח כארז בלבנון ישגה, לאורו ניסע ונלך ומברכות מיו נתברך אנו וכל עדתנו וקהל אנ"ש ברחבי תבל, ונוכה כולנו יחד לראות בתפארת עוז מלכותו.

ויהי רצון שיוזכה רבינו להוסיף ולשאוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח ומאיתנו תלמידיו כבנים, עדי יוליכנו קדם פני משיח צדקנו במהרה בימינו אמי"ר.

ביראה עילאה ובהרדת הקודש מברכים - רבנו ותלמידיהוון - המערכת - קהל חסידי לעלוב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הטעם שהיתה שרה אמנו בשמחה גדולה ע"י ההתבוננות בנפלאות הבורא

וישמע אלוקים אל קול הנער וכו' כי שמע אל קול הנער כאשר הוא שם (כא, יז) וברש"י לפי שהיו מלאכי השרת מקטרגים ואומרים, רבש"ע מי שעתיד זרעו להמית בניך בצמא אתה מעלה לו באר והוא (הקב"ה) משיבם, עכשיו מה הוא, צדיק או רשע, אמרו לו צדיק, אמר להם לפי מעשיו של עכשיו אני דנו, וזה כאשר הוא שם.

ולכאורה צ"ל דהרי כל הסיבה ששרה הרחיקה את ישמעאל משום שלא רצתה שיגדל ביחד עם קוה"ק יצחק אבינו, והוא ישמעאל היה ידוע עם כל ע"ז ושפיכות דמים שלו כמ"ש ותרא שרה את בן הגר וכו' מצחק וברש"י לשון עבודת אלילים וכו' ד"א לשון גילוי עריות וכו' ד"א לשון רציחה וכו' עכדה"ק. א"כ במה היה דינו כצדיק, שהקב"ה דן אותו כאשר הוא שם, והנראה דזה מ"ש וישמע אלוקים את קול הנער, שעשה באותו רגע תשובה מעומקא דליבא, וגדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, וזה מה שישמע הקב"ה ולכן קיבל תפילתו, ודן אותו כצדיק כאשר הוא שם ברגע זו שעשה תשובה, ומה שעשה כבר ומה שיעשה אין מעלין באותו רגע של תשובה.

וזה לימוד גדול לדורות מה כוחו של תשובה, וזה הטעם אשר קוראים קריאה זו בראש השנה שהוא יום א' מעשי"ת, כדי ללמד לבנ"י אשר ברגע זו שעשה תשובה נתקבל תשובתו, ואין לו להתייאש כלל מעצמו, דהרי אפי' מרשע כישמעאל קיבל הקב"ה תשובתו, ק"ו מבני ישראל בני ק-ל חי זרעו דיצחק, בוודאי שיתקבל תשובתו ויהי להם כל הישועות.

יה"ר שנוכה לתשובה תמידית ואמיתית ויפה שעה אחת בתשובה ומעש"ט מכל חיי העוה"ב, ונוכה לתשובה מאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל.

ונזכה להאורות העתידים לבוא בימי החנוכה הבאים עלינו לטובה, דהרי חודש מר חשון הוא חודש הממוצע בין הימים הנוראים והימים טובים העל"ש לימי החנוכה הבאים עלינו לטובה. ונוכה לבנין ביהמ"ק ולהדלקת נרות בבנין ביהמ"ק שוין יעצט אויף א זיסע אופן אויף אייביג אמן.

ותצחק שרה בקרבה וכו' ויאמר ה' אל אברהם למה זה צחקה שרה וכו' היפלא מה דבר וכו' ותכחש שרה לאמור לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת (יה, יב)

ולחבין בעי, היתכן על שרה אימנו שתצחק על ברכת ה', על אף שלמראית עין נראה שהוא למעלה מדרך הטבע היפלא מה דבר.

ועוד צ"ל דהרי אצל אברהם שנתבשר על לידת בנו ג"כ כתוב ויפול אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה וכו' ולא הקפיד הקב"ה עליו, וברש"י ד"ה ויפול אברהם על פניו ויצחק לשון שמחה תרגום אונקלוס וחדו ואצל שרה לשון מחוך, למדת שאברהם האמין ושמת, ושרה לא האמינה ולגלגה, וזהו שהקפיד הקב"ה על שרה ולא על אברהם עכדה"ק, ג"כ דבר זה צריך הבנה ביותר לומר כן על שרה אימנו שלא האמינה ועוד לגלגה.

והנראה דהנה כששרה נתבשרה בבשורה זו שתזכה לבן נתפעלה פליאה עצומה עד למאוד איך שהקב"ה משנה סדרי עולם וכי הוא כל יכול, עד כדי כך הלבן מאה שנה להוליד בנים ובפרט שכתוב אצל אימותינו שהיו עקרות רח"ל, ובכל זאת אצל הקב"ה שוה ומשווה קטן כגדול, דהיינו נס קטן או נס גדול אין שום שינוי כהנה וכהנה מחשבות להפליא ערכה עליה ומתוך כך באתה על ידי זה לשמחה גדולה ועצומה.

ועוד היתה מחשבתה באותו שעה דהן אמת שאצל הקב"ה שהוא כל יכול, ואני הוי"ה לא שיניתי ולא שיך מושג קושי כלפי עצמותי יתברך, וכולהו קמיה כלא חשיב, ובוודאי שייכול ג"כ שהלבן מאה שנה תיוולד, אבל איזה זכות יש לה לשרה שתזכה לכל זה שבשבילה ישתנה סדרי הטבע, ואע"פ שהקב"ה הבטיח על כל אלו שמא יגרום החטא אז לא תזכה לזה, ולכן ביטלה את ענין הלזה במה שחשבה שאינה ראויה לכאלו ניסים גלויים.

וזה גם מדויק בדברי רש"י הנ"ל שמביא את תרגום אונקלוס בפרשתו על ותצחק שרה וכו' וחיכת שרה וברש"י הנ"ל לשון מחוך עיי"ש דחייך משתמע בתרי לישנא הא' כמו מתוק לחיך דהוא לשון שמחה וכנ"ל דע"י מחשבתה

בנפלאות הבורא הביאתה זו לידי שמחה גדולה, והשני חיך מלשון "אפגעלאכט" שצחקה האיך תזכה לכל זה משום שאינה ראויה.

ובזה מובן דברי רש"י: ושרה לא האמינה ולגלגה, דהיינו ששרה לא האמינה ברוב ענוותנותה בעצמה שהיא ראויה לניסים גדולים ולשינוי סדרי הבריאה, ולכן לגלגה על ענין הלזו, ועל זה הקפיד עליה הקב"ה ואמר למה זה צחקה שרה דהיינו על שני סיבות הנ"ל שצחקה שרה גם על ענין השמחה שהיתה לה ע"י התבוננות בנפלאות הבורא, וגם על ענין שלגלגה משום שאינה ראויה הקפיד הקב"ה, דעל הטעם שהיתה בשמחה גדולה ע"י ההתבוננות בנפלאות הבורא וכו' הי' הטענה מה לה להתפעל מענין זה יותר ממה שהקב"ה מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית ותולה ארץ על בלימה ורוקע הארץ על המים וכו' וכו',

וכשם שאמירת צפרא טבא בכל יום תמיד הוא דבר של מה בכך כך אמירת מזלא טבא לבן מאה שנים הוא ג"כ בדרך הטבע ואין לה להתפעל מענין זה יותר מאשר על ענין אחר הנעשה בעולמינו תחת השמש דהרי הכל מאתו יתברך ועל כולם צריך מידת ההשתוות.

ועל ענין הב' שלגלגה ולא האמינה בעצמה שהוא ראויה שיעשה לה ה' ניסים ג"כ הקפיד הקב"ה, דברגע שאמר הקב"ה שתזכה להוליד, אז בוודאי שייגיע לה ושום דבר לא ימנע ממנה שתזכה לזה ומה לה לערוך חשבונות שמים, ובהדי כבשי דרחמנא למה לה.

וזה כוונת הפסוק ויאמר ה' אל אברהם וכו' ותצחק שרה לאמור לא צחקתי, דהיינו צחוק זה שצחקה, ח"ו היתה משום שלא האמינה בה' ובישועתו, אלא משום ב' ענינים הנ"ל, והטעם הוא כי יראה דהרי היתה לה יראת שמים ויראה מהקב"ה, ולכן ח"ו שלגלגה, ויאמר לא כי צחקת, דהקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה ושרה לפי דרגתה ע"ז הקפיד הקב"ה אף על כך.

והיו
עיניך
רואות
=
מראות
קודש
משמחת
נישואי
נכדת
רבינו
שליט"א
כ"ט סיון
תשפ"ב



וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו ואת ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה,
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים (כב, כג).

דברי אלוהים חיים

מכ"ק מרח"ק אדמו"ר רבינו
הקוה"ט זיע"א

פ"א באחד השיחים פתח מרח"ק רבינו הק"ו זיע"א ואמר בלש"ק: וישכם - מרמז על לידת האדם, אברהם - איש הישראלי, בבקר - בימי הנערות והבחורות,
ויחבש את חמורו - כבישת החמור, ויקח את שני נעריו - שנות הנעורים, ויבקע עצי עולה - בעמול העבודה, ועי"ז ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים.
ונחיה מאבינו זרע (יט, לב).
א"י במדרש (בראשית רבה מא, ה) מצאתי דוד עבדי היכן מצאתי בסדום. וי"ל מדוע זכו שיצאה מהם משיח, כי הפקירו את הכל עוה"ז ועוה"ב, עוה"ב כמובן מופת המעשה שעשו, ועוה"ז ג"כ שהי' אב זקן, והפקירו את הכל, ובהיות שסבורות היו שכל העולם נחרב (יש"י), ולכן זכו למשיח שיצאה מהן.

הילולא דצדיקא

ט"ז חשוון - מתתיהו בן יוחנן בן שמעון מוה"ג (תקצ"ז)
רבי צבי ב"ר מאיר מצ'ורטקוב אבי האחים הק' מניקלשבורג וב' ההפלאה (תק"ד)
רבי אליעזר קאליר אב"ד קלן - רכניץ - אור חדש (תקס"ב)
רבי לייב בעל היסודים מטערקיש-מוהילב-חברין [הבטיח שמי שתבואהו צרה ח"ו ישתטח בקברו בפרט בערב שב"ק ויושע] (תקצ"ז)
רבי שמואל פרנקל מדארג ב"ר שרגא פייבל ב' אמרי שפר (תרמ"ב)
רבי אברהם ישעיה ב"ר שמריה יוסף קרליץ ב' חזון איש (תשי"ד)
רבי שלמה ב"ר נחום מרדכי מטשורטקוב ב' דברי שלמה (תשי"ט)
ט"ז חשוון - רבי עמרם חסידא ב"ר משה נחום (תק"צ)
רבי יצחק ב"ר ארי' לייב מגדולי וילנא (תקנ"ד)
רבי יצחק יוסף ב"ר חיים יונה תאומים אב"ד ברעסלוי (תקנ"ד) רבי משה קאלישער (תקצ"ז)
רבי יהואל מיכל הלוי מגלינא ב"ר אשר לעמיל (תקע"ט)
רבי יצחק יאב עפשטיין אב"ד קאלמייא ב"ר נחמן צבי (תר"ט)
רבי דוד מקליץ חתן רא"מ ב"ר ישעי' מושקאט מפראגא (תרפ"ד)
רבי יעקב ישראל רבינובין מחרסון ב"ר פנחס מקאנטיקובה (תש"ב)
רבי אלעזר מנחם מן ב"ר עזריאל ש"ך ה"י פוניבז' ב' אבי עזרי (תשס"ב)
י"ז חשוון - רבי מנחם מנדל מקוסוב ב"ר יעקב קופל חסיד בעל אהבת שלום (תקפ"ו)
רבי מרדכי זאב אורנשטיין מלוב ב"ר יעקב (תקצ"ז)
רבי יעקב קאפל מטיסמניץ - תלמיד רבי משה לייב מסאסוב (תקפ"ו)
רבי משולם זיסא טווערסקי ב"ר חיים יצחק מטשערנוביל (תשמ"ה)
רבי יהושע ב"ר שלום רוזנפלד מקאמינקא (תרס"ד)

י"ח חשוון

י"ט חשוון

כ' חשוון

כ"א חשוון

- רבי יחזקאל ב"ר אברהם יששכר הכהן מראדומסק בעל נסות יחזקאל (תרע"א)
רבי נפתלי הערץ אשכנזי אב"ד לבוב (תע"ב)
רבי משולם פייבוש מבראדישין ב"ר ברוך יצחק מוויז'ניץ (תקצ"ט) רבי שלום מהנשטין (תרע"ט)
רבי נחום פורצוביץ ב"ר אריה לייב - ר"י מיר (תשמ"ז)
רבי יעקב ב"ר יצחק מבוהוש-הוסיאטין ב' אהלי יעקב (תשי"ז)
רבי רפאל ברוך ב"ר יעקב טולידנו אב"ד מקנס (תשל"א)
- רבי סאסי המקובל הכהן מג'רבא (תרס"ה)
רבי נפתלי יצחק סג"ל ב"ר אריה לייב - נפתלי שבע רצון (שס"ז)
רבי יצחק אברהם ב"ר אשר - אחיו של השאגת אריה (תקל"ז)
רבי שמשון הלוי העליר מאוויזין ב"ר פייבוש מזבירי - דרך אמת (ת"ד)
רבי אברהם מרדכי קלינגברג מואלושין ב"ר מנשה יעקב נכד ר"א מקאמורנא (תרע"ה)
- רבינו אברהם ב"ר יצחק, הראב"ד - ב' האשכול (תתקמ"ט)
רבי אשר אנשיל אשכנזי מראדאל ולבוב - אבי רבי משה דוד מטאלטאווא (תקנ"ד)
רבי יהודה ארי' וינברגר אב"ד נוגערעשד ב"ר פנחס (תרצ"א)
רבי משה נתן נטע ממאקאווא ב"ר מנחם מנדל לעמברגר - עטרת משה (תשמ"ג)
רבי שלום ב"ר יעקב יוסף הלוי מקאמינקא (תרי"ב)
רבי משולם יששכר ב"ר אריה לייב מסטאניסלב (תרמ"ה)
המקובל רבי מרדכי ב"ר יהודה שרעבי מ"ם (תשד"מ)
- רבי דוד ב"ר שלמה בן זמרא הרדב"ז (ה' של"ה)
רבי אברהם ב"ר מרדכי אולאי ב' חסד לאברהם (ת"ד) רבי יוסף קלוגער אב"ד גריידינג ב"ר דוד (תקמ"ט)
רבי אלעזר הכהן ליפסקער מסאכטשוב ב"ר זאב וולף תל' ר"ב מפשיסחא ור"מ מקאצק (תרמ"ב)
רבי אברהם יהושע העשיל רובין אב"ד יאסל ב"ר אלימלך (תרס"ט)
רבי משה משיטשלינק ב"ר שלמה מסווראן (תרע"ג)
רבי אשר אנשיל אשכנזי אב"ד זלאטשוב ב"ר יואל. רבי חיים יעקב טייטלבוים אב"ד לימאנוב ב"ר משה יוסף אב"ד אוהל (תרצ"ז)



תוספת

זכר תורת משה

לרגל שמחת נישואי נכדת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א



שעה ודקה יקר יותר מזהב, בלעלוב נהגו ביום החופה לסיים את כל ספר התהילים, ובשנים קדמוניות נהגו לסיים כמנין כפר ב' פעמים את כל ספר התהילים וכן נהגו

א געזונטע אידישע שמחה שטוב הדרכה לחתנים מרינו שליט"א

תענית דיבור, שהוא עצה טובה לחתן לנהוג כן שאינו צריך לחוות דעתו על מלבושיו ומה שטוב סביבו, וכך עם תענית דיבור זוכה לא לדבר וכך הוא עצה טובה שיש לחתן מנוחה וישוב הדעת,

וכן אם אפשר לחטוף טבילה במקווה, וכן לילה קודם ינוח בלילה בראיו, ויראה לאכול יום קודם לאחר שיושב בתענית ביום החופה וישנה הרבה וכן ישפיע שהתענית למחרת תהיה קלה יותר, וכן חשוב שילמד דף גמ' חדש או יושן שמכיר מקודם, וכן יתרום 1,80 לצדקה ויכול להוסיף וכל המוסיף מוסיפין לו ויהיה עסוק בתורה עבודה וגמילות חסדים.

חשוב שיהיה לחתן סדר שהכל יהיה מוכן שלא יהיה לחץ ויהיה מוכן ראוי לחופה, ואם נשאר זמן יכול תמיד להוסיף עוד תהילים, וכן הקבלת פנים שיהיה לו התעוררות לתשובה לפני החופה, כל יום החופה והשבע ברכות הם ימים גבוהים וימי עת רצון.

ידוע שיום החופה הוא יום סליחה ומחילה לחתן ולכלה. וכן ידוע ונכתב מצדיקים שהוא ימי סליחה ומחילה לכל ההורים והמשתתפים וכל המשפחה ואפילו עוד יותר אלו ימי סליחה בכל ימי השבע ברכות, והזמן מתחת לחופה הוא כמו נעילה שהוא די גרעסטע התעוררות ביום החופה.

יום החתונה נקרא כמו בחינת ימי סוכות הוי"ר ושמחת, תשובה מתוך שמחה וחידה וע"י זה מגיעים לתשובה מאהבה שהיא די גרעסטע תשובה, וכן לנצל את ימי השבע ברכות כדבעי וללמוד מדי יום את דפי הגמ' כדאמרין מצדיקים שדף גמ' מקדש ומטה, ודבר חשוב לזכור היכן אוהזים ושוב לסיים את התהילים ושוב מתחילים וכן נקרא שרבים בספר התהילים וכשיש זמן ממשיכים עוד ועוד.

ואם אפשר להזכיר ולזכור אותי דעשבת"י עם כל משפחתי בתוך כלל ישראל, וכן חשוב לפני החתונה שיהיה מתקן ת"ח חסידישע יר"ש חשוב, ולשמוך קשר עמו לאחר החתונה, ולציית לקולו.

ממילא לנצל את ימי החופה החתונה והשבע ברכות, כידוע שימי השבע ברכות מרמז על כל החיים ויכולים לפעול אלעס גוטס לחיים טובים וארוכים ושנשמע ונתבשר בשורות טובות והכל יהא בשעה טובה ומוצלחת בסימן טוב ומזל טוב ועבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה.

חתן יעשה לעצמו סדר יום, כשלא צריך להיות בבית שלא יהיה, וכשצריך להיות בבית שידאג להיות בבית, כי אברך או שהוא בכלל או בעבודה במשך היום, אברך גם אם עובד צריך תמיד לזכור את השיעורי תורה וחסידישע ספר מוסר ספר, ותמיד להשיג ולראות שיהיה לו זמנים קבועים לכל אלו, וכולל אינגערמאן יכול להיות ולדאוג שיהיה כולו תורה, וכמאמר חז"ל "אורך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד".

לדאוג לישון מוקדם ואם יושן מוקדם הכל נראה אחרת, ואם לא מצליח בכך לפעמים, שידאג לישון בעצמיהם ולהעמיד שומר שיעירו ואז ימשיך בעבודה ובסדר היום, כי כשיש לו סדר היום הוא נראה אחרת, והעיקר שהכל יהא בשמירה עליונה ובסדר ובניקל. ובבית לדאוג שיהיה א געזונטע אידישע שמחה תמידית, תורה מביאה שמחה ושמחה מביאה תורה יראת ה' שחורה עומדת לעד, תורה משמחת ביותר שלב. ה' ירחם שכולנו נפעל אלעס גוטס עלינו ועכ"י.

הדרכה לחתנים

העולם אומר שאלץ חתן קען מען בעסער צו שטייגען, וה' יברך שיהיה א געזונטע אידישע שמחה שטוב, והכל יהיה בשמחה ובניקל.

אברך זה עולם חדש שאורך מזקנה עד שיבה אין דערלעבן משיח. כמשל לאוניה שיוצאת לדרך חדשה אז מכינים צידה לדרך כי לא יכולים לידע איזה מעברים יעברו בדרך, ותמיד מתפללים שהכל יהא בס"ד ובניקל.

ובעת בתור חתן יכולים לפעול א לאנגע אידישע חסידישע לעבן וואס מקען פולען אלעס גוט, כשה מגיע למעשה זה יותר קשה, וממילא מאוד חשוב להתפלל על בית נאמן בישראל וישועות שלימות ברו"ג ופרנסה ויר"ש והתמדת התורה שיבוא בקל ותו"ג במק"א.

עכשיו שמצאים בהקדמה יותר קל לפעול את כל זאת, ותמיד לזכור שההכנה לחתונה היא לימוד התורה ופרייליכע פרקי תהילים, ואם יש ס"ד או יש ישועות שאדם בעצמו לא יודע, וזוכים לכל הישועות והברכות.

יהודי צריך לידע שבא ליקח מן העולם רק רוחניות וכשליהודי יש ישוב הדעת הוא יודע שבא לתקן מה שצריך לתקן, האם משהו מכיר משהו שנשאר מההורות הקודמים, גם עשירים וגבירים וכו' כולם נמצאים למעלה, ומי שהכין עצמו כדבעי הוא זורח שם בעולם העליון ואלו שלא, חלילה מי יודע מה עובר בגורלם שם למעלה.

שם למעלה אפילו די אייגענע תכריכים אין לו גם כן שום דבר אינו שלו, חוץ מהתורה ויר"ש שלמד ואסף בימי חייו בעוה"ז, ודי לחכימא ברמיזא.

אם יש ליהודי שכל הוא הופך את הרוחניות לעיקר והגשמיות לספל, ויכול לנצל זאת ברוחניות אפילו שצריך כסף ויש לו הון רב, כל אחד צריך להוציא הוצאות, אברך יש לו הוצאות גדולות של שבת קודש סוכה ואתרוג נאה, ולעשות צדקה וחסד, א איד דארף האבן אסאך געלט ולא להפוך לעבד כנעני או עברי לצרכי הפרנסה, הנשמה זה עיקר והשאר זה ספל לתורה, כדאיאת בחז"ל בראשית בשביל צדיקים והתורה שנקראו ראשית ובשביל ישראל, הכל נברא לכבוד יהודי שומר תומ"צ ואם הוא עושה כך זוכה לכל הישועות שרק שייך בעולם. ממילא בבכיות ותחנונים שיהיו טבולים בשמחה גדולה בתהילים ובעיקר לבקש ולהתפלל וכן ללמוד ספר מוסר כ"אורחות צדיקים" ושוב לחזור עוד ועוד עד שמסיימים את כל הספר ואח"כ יכולים לעבוד לעוד ספר מוסר ועוד ספר חסידות כה"מאור עיניים" ו"מאור ושמש" ועוד, ובעיקר משך היום צריך להיות שיעורי תורה הייליגע זיסע גמ' רש"י ותוס', עשר דק' מוסר ספר ורבע שעה חסידישע ספר מדי יום כ"י שמח ישראל" מאלכסנדר ועוד.

מגיע יום החופה והחתונה וימי השבע ברכות שיכולים לפעול אלעס גוטס ואם יש שכל לנצלם כראוי אויף לאנגע אידישע לעבן, יום החופה מעורר את האדם לכל אשר נשמה בקרבו. יום החופה הוא יום התשובה וצריך להתפלל שיהיה רק יום אחד לכל חייו, ומקבלים מתנה משמים שיכולים לפעול אלעס גוטס ברו"ג, וחתן צריך לכוון על כל ישראל ובנין ביהמ"ק שיהיה בקרוב בימינו, חתן מקבל מתנה מיוחדת מהשמים שיכול לזכות לישועות הגדולות ביותר שרק שייך.

יום החופה הוא יום התשובה כיום הכיפורים, וכל

עבדו את ה' בשמחה על עינוי חיזוק בשמחה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה הגה בענין השמחה צריכין להתחזק מאוד, ואפילו שיש מצבים וזמנים שזה קשה מאוד ו"ל, עם כל זאת צריכים להתחזק להיות בשמחה תמיד, ולפום צערא אגרא.

וכל התורה ומצוות צריכים להיות בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, וכל דרגת העבודה לשימו יתברך, תלוי כפי כוח השמחה שיש בה.

וצריכים לדעת שע"י השמחה ממשיכין כל הרפואות וכל הישועות, וכשיהודי הוא בשמחה הוא ממתיק את הכל, והצרות אינם יכולים לבוא עליו ובזרחים מפניו, וצריכים לעשות כל פעם חשבון שע"י עצבות ודאגות ו"ל לא מרויחין כלום אלא אדרבא מפסידים ו"ל, ומידה טובה מרובה ע"י השמחה לא די שלא מפסידים, אלא אדרבא מרויחים ומרויחים הצלחה עד אין סוף.

השמחה היא רוחניות וגשמיות, ויהודי פיקח תופס את השמחה בשתי ידיו בתמידות אחותיו ולא ארפנו, ואשרי השמח בחלקו,

וצריכים להיות בשמחה כל השנה בתמידות, ומשנכנס אדר "מרבים" בשמחה. {קונט' משתה ושמחה תמיד מתוך גליון כ"ק ד' אדר תשנ"ג}.

נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג

הנה כידוע מורגל בפי רבינו שליט"א הלשון "נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג", ובאחד הפעמים הוסיף מרן רבינו לבאר בזה"ל: "א אידישע שמחה מיינט מען, א שמחה מיט די אייבישטער, א שמחה מיט די תורה, און ח"ו נישט קיין שמחה פון הוללות וליצנות". (= א אידישע שמחה הכוונה היא שמחה עם הרבש"ע, שמחה עם התורה, ולא חלילה וחס שמחה של הוללות וליצנות).

והדברים מכוונים למש"כ בעל "מסילת ישרים" (פ"ט) "כי זאת היא השמחה האמיתית שיהיה לבו של האדם עלו ושמח על שהוא זוכה לעבוד לפני אדון יתברך שאין כמוהו ולעסוק בתורתו ובמצוותיו שהם השלימות האמיתית והיקר הנצחי".

והוסיף מרן רבינו שליט"א: "כי כמה יש לו לאדם לשמוח שיש לו הזכות כל רגע ורגע מהמעל"ע לעבוד את ה', ושיכול להיות "זעלנער" (חייל) של הקב"ה כל הכ"ד שעות של היום".

עצה טובה

כשבאו לשאול את פי רבינו הק' בעניני שידוכין, היה אומר: מתאמרי מצדיקי אמת הקודמים כי בעניני שידוכין אין הם יכולים לפעול מאומה, לכן אין באפשרותם לומר שום דעה בזה, אלא הכל ביד שמים ממש דהקב"ה יושב ומזווג זיווגים (ב"ר סה, ד), ובוה לא שייך ענין הקב"ה גזור וצדיק מבטל (מו"ק טז), ואמר: אבער אן עצה טובה קען איד גיבען עצה טובה אני יכול ליתן.

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א:

לפני כשלושים שנה ויותר, הגיעה פעם משפחה מחו"ל, אולי ממדינת גרמניה, והפעירו באדמו"ר כ"ק רבינו הקדוש זיע"א להכניסם לקו"פ אל זקני הקדו"ש מרן הרמ"מ מלעלוב זיע"א בלי להמתין ולחכות, וכן היה הם שטחו לפניו את עצמם כי בנם התדרדר רח"ל ומבקש להינשא לגויה, בקשתם, איפוא, הוא מאחר שבנם נמצא עתה עמם כאן בארץ ישראל, הרי זו הזדמנות פז, ואולי אחרונה לדבר על לבו למנוע ממנו לעשות מזימתו.

בעמדם לפני רבינו הרמ"מ שפכו לפניו את מר לבם ואמרו שאין הם יכולים לעמוד בזה עוד, ומה עושים עתה וכו'. קראו והכניסו את הבן לקו"פ, אך מרן רביה"ק הרמ"מ לא דיבר עמו ולו מילה אחת על הגוי ועל השידוך, אלא שוחח עמו בענינים שונים, על דא ועל הא, לבסוף הפטיר רבינו ואמר: הנך עוד נמצא פה, ותוכל לבוא וליכנס אלי שוב בעוד כמה ימים, הבחור נהנה מאוד מכל השיחה שהיה לו עם מרן מוהרמ"מ זיע"א, יצא מהתדר ואמר להוריו שהשיחה עם הרבי ה' מאוד טובה ונעימה און באשעמ"ט ובתכניתו לבוא שנית, ואכן הבחור בא אל מרן הרמ"מ עוד פעם, אך אז החל רבינו לדבר עמו על מעשיו, מאין בא לו כזה רצון להינשא לגויה, יש מספיק בנות ישראל, וכך דיבר עמו שיחה שלימה.

אמר הבחור, שידוע הוא שזה בנפשם של הוריו, אך מה יעשה והוא אינו יכול לעזוב את הגויה הוא כבר נפל לכזה מצב רע ומר ואינו יכול להרפות ולהתגבר וכו', תוך כך אומר לו זק' מרן הרמ"מ: יהיה טוב! ונפרד ממנו.

והנה אדמו"ר מרן אדמו"ר זיע"א עקב את התפתחות המעשה, לאחר תקופה פגש שוב פעם את ההורים ושאל אודות בנם, השיבו לו במאור פנים: איננו יודעים מה היה, אך כשהור לגויה אחר השיחה עם אביכם הק' זיע"א, התחילו לריב ולהתקוטט ביניהם, שהיה זה נחת גדול לראות המריבות ביניהם... ועתה הנונ מגיעים ובידינו מכתב הזמנה לשמחת נישואיו של הבן עם בת ישראל כשרה. (שיחת קודש פרשת תרומה אדר תש"ז - לונדון)

סיפר הר"ר ג. ט ה"ו שהוא היה האב ובעל המעשה: אירע פעם אחת שבאו לפני כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א אודות שידוך אחד והדבר מצא חן בעיניו, ואמר להם כי בדרך כלל אינו מדבר כך אבל עתה הוא אומר כי השידוך הלז הוא על כתפיו 'אויף מיינע פלייצעס', אולם כשבועיים ימים אחר שבאו בבית האירוסין עזבו את השידוך ל"ע, ולבני המשפחה היתה מזה עגמת נפש רבה, וגם קצת תרעומות, כי הלא הבטיח אותם רבינו כי זהו השידוך, ומשיכ נמנעו מלבוא לבקר בהיכלו כמימים ימימה, כאשר בליבם טינה על הצדיק הק', חלף ועבר הזמן, ולא באו בקשרי שידוכין, לא החתן ולא הכלה, שנתיים ימים עברו ולא התארכו לא זה ולא זה, והנה מן השמים נזרמן שהתארכו שוב לאחר שתי שנים של ניתוק, והכל שריר וקיים, וכמובן שמהירו לקבל את ברכת רבינו הצדיק שכבר ניתן להם לפני כ' שנים, ואמר להם רבינו זיע"א: די צוויי יאני האב איד געהאט דערפון עגמת נפש, (=שנתיים אלו היה לי מזה עג"ג) משום שידעתי שזאת היא השידוך, ובידך את המחולות בשפע ברכה והצלחה בסמינא טבא ובמזל טבא. (מנהגי נישואין לבית לעלוב)

תפילות הרבנית ע"ה:

מפורסמת היתה עבודתה ושגב כוח תפילותיה של הרבנית הצדקנית מרת חיה עלקא ע"ה בת הגה"מ

באהלי צדיקים

אמרות קודש עובדות ומאמרים נפלאים
בעניני נישואין,
מכ"ק אדונינו מורינו ורבינו הקדוש זיע"א

ר"ש הרשקוביץ זצ"ל אב"ד סלאוויטא מגוע המגיד הק' מקאזניץ ועוד צדיקים, אי"ח עשרת בעלה מרן אדמו"ר הקדוש זיע"א לעורר דבר ישועה ורחמים על הכלל ועל הפרט ותמיד עסקה בתפילה וטרחא אחר המצוות לזכות בהם הזקוקים לישועה לזיווג הגון ושאר עניינים, פעם נודע לה אודות איזה סגולה לשידוכין, היא לא התעכבה ואספה שמות כל הזקוקים לישועה בזיווג הגון, להיות עם סגולה, ואכן רבים נושעו, וכן היתה מכנסת ומזכרת את שמותיהם לפני בעלה מרן אדמו"ר זיע"א, כדי להתברך בישועה קרובה ובניקל, וכך הוה.

הטעם שאומרים אשת חיל בליל שבת קודש:

אפשר שהוא ע"פ מה דאיתא (ב"ר יא, ח) תני רשב"י אמרה שבת לפני הקב"ה, רבשיע לכולן יש בן זוג ולי אין בן זוג, א"ל הקב"ה כנסת ישראל היא בן זוגך, ועל כן מזמרים אשת חיל לכבודה של בת הזוג של כנסת ישראל לקראת כלה שבת מלכתא. (רבינו זיע"א מתוך באר מנחם מאמרי שב"ק עמ' סה נאמר בשולח"ש רעוא דרעיון תולדות תשנ"ט).

מרן רבינו זיע"א היה רגיל לומר בענין שידוכים, מה שמחפשים אחר שלושה דברים:

קרן טוב, כסף רב, ויחוס אבות. אמר הוא זיע"א: כי העיקר לבדוק אחר הקרן שיהיה מאה אחוז ומרומז באות ק' של קרן, משא"כ בכסף רק עשרים אחוז ומרומז באות כ' של כסף, ואילו לענין יחוס די גם בעשר אחוז ומרומז באות י' של יחוס.

ומן הענין לציון ולהוסיף מדברי הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א שיבדל"ט מה שאמר בהספדו על אמו הרבנית הצדקת מלעלוב ע"ה: "הני נשי במאי זכין דמקרי בני, כשבאו צאציה לגיל שידוכין והחלו לדבר בם נכבדות, אמרה הרבנית ע"ה שרק תורה היא דורשת, זהו כל מעיינה, ויותר מזאת אינה רוצה כלום, היא מבקשת רק בית של תורה.

בקשת סליחה מהורים קודם החופה

מרן אדמו"ר זיע"א היה מעורר את החתנים לבקש סליחה ומחילה מהוריהם לפני שנכנסים תחת החופה, והיה אומר, כי עדיין זוכר את הבכיות הגדולות והדמעות שזלגו מעיני בניו הגה"צ שליט"א עת שבאו לפניו ולפני הרבנית לבקש מחילה, ורבינו הפליא ושייב מאוד הנהגתם זו.

ובענין זה יש לציון לדברי ההספד שנשא בנם הגה"צ אב"ד שליט"א רב דחסידי לעלוב, לפני מיסת אמו הרבנית הצדקת ע"ה, שזעק: "מי ילווה את הבנים והנכדים ליום החופה, כפי שאת ליווית, כמה השקעת בהם להעמידם ולהכניס לקראת יומם הגדול.

*

מרן אדמו"ר זיע"א היה מעורר למלוויו קודם שהלך לחופה, שיש להרהר בתשובה, כי בעת החופה היא זמן תשובה לכל, ולא רק להעדים. (מנהגי נישואין הנ"ל)

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

ברעותא וחדוותא עילאה, הגנו לברך רוב ברכות מעומק הלבבות, ביום שמחת המלוכה, שמחה במעון עטרת ראשינו ותפארתנו, מאיר נתיבותינו ומורה דרכנו מאלפנו בינה ודעה, מפיו אנו חיים וממימינו אנו שותים בצלו אנו חסידים

כבוד קדושת מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א

להגל שמחת נישואי הנכדה בת בנו הגה"צ רבי אהרן שליט"א עב"א

החתן המופלג בתו"ש כראם דכוליה ביה הרב שמעון אובערלענדער שליט"א

בן הרה"צ ר' שלום שליט"א ה"ח הרה"צ גאב"ד קרית הבעש"ט ש"ת שליט"א ונכד השפע חיים מצאנו בהאי שעתא דביה רעווא, נפיל תחינה לפני שוכן שחקים, יה"י מלאשב"ש שיוכה רבינו שליט"א להאריך ימים על ממלכתו בבריות גופא ונחורא נפישא, צדיק כחמו יפרא כארו בלבנון ישנה, לאורו ניסע ונלך ומברכות פיו נתברך אנו וכל עדתנו וקהל אנ"ש ברחבי תבל, וזמנה כולנו יחד לראות בתפארת עוז מלכותו.

ויהי רצון שיוכה רבינו להוסיף ולשאוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח ומאיתנו תלמידיו כבנים, עדי יוליכנו קדם פני משיח צדקנו במהרה בימינו אכ"ו.

ביראה עילאה ובחדרת הקודש מברכים - רבנן ותלמידיהון - המערכת - קהל חסידי לעלוב בא"י וברחבי תבל

טבילה מדי יום במקוה משפיעה בעת החופה מרן אדמו"ר זיע"א אמר לא' מבניו הגה"צ שליט"א בהיותו בחור בר מצוה, כמדומה בשם מרן הבעש"ט הק' זיע"א שיקפיד לילך לטבול במקוה טהרה בכל יום חוק ולא יעבור, ובט' באב ילך לטבול כמוצאי ת"ב, ובמוצאי יום הקדוש אין צריך לילך כי עיצומו של יום מטהר והגוף נודרך ונספג מקדושת היום, ואין כדאי להעבירו במי המקוה, ואם יעשה כל אלה, אזי יזכה שבעמרו תחת החופה ביום שמחת לבו יום חתונתו, יושפע עליו ממעל מודריגות נעלות בעבודת השי"ת. (קונטרס חבוש על ראשך פארך - עניני תפילין וברמ"צ לעלוב עמ' י"ב אות ו')

בביקורו האחרון בארה"ב, כשני שבועות לפני הסתלקותו:

הזכירו לפני כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א בת ישראל מבוגרת בשנים, שעדיין לא זכתה למצוא זיווגה, שלא כדרכו השיב רבינו בזה"ל: איזה שאהיה אני, ואיה שתתקיים החתונה, אבוא לשם ליטול חלק בשמחתה!

אמנם נתן רבינו הבטחה מפורשת לישועה, אבל דבריו לא הובנו כהוגן, הבתולה אינה מבנות אנ"ש, מדוע אי"כ להבטיח לה לבוא על השמחה, ומה אם תינשא במדינה רחוקה, לאחר זמן קצר, כשנסתלק רבינו זיע"א התבחר כוונתו הק', עתה כבר הובן האידן שיכול לבוא להשתתף בשמחתה, ומאיפה שיהיה הוא, גם מעולם העליון, יבוא.

לא עבר הרבה זמן והיא התארכה בשעה טובה, ובחתונתה טרחו רבים מאנ"ש לבוא על החופה, והי' שם התעוררות גדולה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל



א באחינטע רקיידה...

תיאור שמחת נישואי בת הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין זי"ע. סיפר מרן אדמו"ר רבינו משה מרדכי זי"ע כי בכל לילה התקיימה סעודת שבע ברכות בבית הרה"ק הרא"א בהשתתפות המון חסידים צוהל ושמח. ובאחד מסעודות השבע ברכות רקדו כל האחים הקדושים בני הרה"ק אור ישראל מסטאלין בצוותא אחד, רקיידה קדושה ומלאה חן. והיה מרן רבינו הרמ"מ מתאר במתק לשונו את הרקיידה: "אה ס'איז גיווען א באחינטע רקיידה, ס' איז גיווען באחינטע צו קוקין די הייליגע רקיידה", והיה מתאר בידי ה'ק' אופן הרקיידה שלהם שהיו מחזיקים הידים כלפי עצמם ולא כמו שרוקדים העולם שמחזיקים הידים מאחוריהם כלפי השני. אם הבנים הרבנית הצדקנית מסטאלין עמדה מן הצד והסתכלה על הרקיידה השמחה, ואמר רבינו הרמ"מ זי"ע שאז נישא אליה ואמר לה "מזל טוב". עוד סיפר מרן אדמו"ר הרמ"מ זי"ע כי בימי החנוכה כשבועיים לאחר החתונה עצרה מרכבה ע"י חצר הקדוש בקארלין, ממנה ירד במרוצה הרה"ק רבי אהרן יחיאל האדמו"ר מקאז'ניץ זי"ע והכריז: "מזל טוב - איך בין געקומען צו די חתונה" [באתי לחתונה]... רבי אהר'לה נשאר לשהות שם כשבועיים ימים. כאשר כולו אומר התבטלות והכנעה להרה"ק הרא"א זי"ע. גם כשישב לצדו בעת השולחנות הטהורים ה' יושב מסוגר בתוך עצמו בהכנעה מופלגת.

שמחה על שום מה

פעם אחת עשה אחיו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע נישואין לבתו והיה הרב רבי אהרן על החתונה, אחר החופה רקד הרב ר"א ושמח מאד לקראת הכלה ובכל פעם אמר בקול: אחי מה אתה שמח שאתה עושה נישואין לבתך, זה השמחה יש לו ג"כ לערל ייעוואן או סטעפאן כשעושה נישואין לבתו ג"כ, ורקד עוד ובכל פעם צווח בקול כנ"ל, ואיני זוכר הסיום, כמדומני שסיים "רק צריך לשמוח בה". (כתבי ר"י שו"ב)

כוחו של בעל שמחה

הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע א"ה היה אומר שמי שזיכהו השי"ת לעשות שמחה של מצוה, כמו נישואין לבניו פותחין לו כל ההיכלות וממלאים לו כל משאלותיו, ולהשיג כל השגות. והאיש אשר יצער אותו ביום זה, ועי"ז ימשוך ידו מכל אותו היכלות העליונים, יש לו עוון גדול, עכ"ל. (שמע שלמה, וירא)

"מצוה טאנץ" של הרה"ק רבי אשר מסטאלין

הרה"ק מקאברין סיפר להרה"צ ר' צבי דעם בעל שם"ס, שפ"א היה על חתונה אדמו"ר הס"ק הרא"ש מסטאלין זי"ע ורעו הרה"ק מלעכוויטש זי"ע, ומנהגו של הרב ר' אשר היה לרקוד הרבה בחתונה "כשר טאנץ" ורקד. ואמר הקאברניער על עצמו שמחמת פחד זקפו שערות ראשו כמו מחטים תחת הכובע. (כתבי ר"י שו"ב)

לימוד משמחת חתונה

סיפר הרה"ק ר' יענק'לה פערלאוו מסטאלין זי"ע לאחד מרבני מונטריאל ז"ל: "לזקני הרה"ק הבית אהרן צוק"ל מקארלין היה חסיד אחד מבני עליה וממארי דחושבנא

פנינים ועובדות יקרים מופלאים על עניני נישואין מרובה"ק

סיפורים רבים נמסרו מדור לדור על החתונה הגדולה בעת כלולות הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא זי"ע א"ה הרבנית מרים בת הרה"ק הבית אהרן זי"ע א"ה, שהתקיימה בקארלין. ומחמת קוצר המצע נרשום רק אחדים מהם.

מסדר הקידושין...

קודם החופה כיבד הרה"ק מרחין את הרה"ק הבית אהרן שהוא יסדר הקידושין, והבית אהרן כיבד להריזינער שהוא יהיה המסדר קידושין, לבסוף נענה הרה"ק מרחין להבית אהרן: שמא יש בין אנשיכם אחד הראוי לאותה איצטלא? הכריז הבית אהרן בקול רם שמעירל אלויסקער (הוא הרב החסיד המפורסם רבי שמעירל אב"ד אלויסק מאנשיו של הס"ק רבי אשר מסטאלין). מפאת ריבוי האנשים שנתאספו ובאו על החתונה לא היה אולם כ"כ גדול שיכיל את כל הקהל בתוך העיר קארלין, אשר ע"כ הכינו כמין אוהל על שטח גדול מחוץ לעיר וכל הקהל נתאסף שם.

הרה"ח רבי שמעירל אלויסקער ברוב ענוותנותו עמד בקצה המחנה, וכאשר הכריז הבית אהרן בשמו לא היה יכול לעבור בין כל הקהל עד למקום החופה. אזי העלוהו והעבירוהו מיד ליד מע"ג הקהל עד שהגיע לאדמוה"ז, ומטלטולי העברתו נשמטה מגבעתו וכסתה את מצחו, הגביה הרה"ק מרחין את מגבעתו והביט במצחו ונענה: מחותן, גיטראפין! (מפי הגר"י גרוסמן זצ"ל ר"י פינסק קארלין).

מצוות ריקודין

בעת מצוות הריקודין ביקש הרה"ק הבית אהרן מאת המחותן להתחיל מצד הכלה בכיכד מרקדין לפני הכלה. (עיין בספה"ק בית אהרן פ' וארא... כי כן הדרך בשמחת החתונה מתחיל הכל מצד הכלה, בית החתונה הוא בבית הכלה, וכן בריקוד המצוה מרקדים קודם מצד הכלה, לפי שכל הענין הזה צריך להיות התעוררות מן המקבל).

בשמוע הרה"ק מרחין את בקשתו פנה אליו ואמר בחביבות: מחותן סערצע! איהר ווילט זיך קריגין מיט אונז, כדי לקיים דברי חכמינו שאמרו: ליכא כתובה דלא רמי בה תיגרא, אם כן הוא, ווילן מיר בעסער "קריגין" גאט אין הארץ. (פרח מטה אהרן)

אבער א טאנץ...

המנהג היה שהמחותן היה רוקד וכנגדו היה רוקד אחד מן הצד השני (ולא המחותן). לאחר שרקד הבית אהרן מקודם ביקשו מהריזינער שהוא ג"כ ירקוד, הסכים הריזינער על זה אך התנה שבאם זה שירקוד כנגדו פגם אפילו רק פ"א במעשה או בדיבור או אפילו במחשבה וועט עהר ווערין פארווארפן פון ביידע וועלטין. ולא היה מי שיעזר ויכנס לרקוד מול הרה"ק מרחין.

לפתע קפץ ונכנס הרה"צ ר' ישראל מקאברין (בן הרה"צ רבי משה בער אחיו חורגו של הרה"ק הבית אהרן) שהיה אברך צעיר קודם לך שנה וקראוהו אז - ישראל'קה - בלא תואר הכבוד. ורקד למול הרה"ק מרחין, זמן רב,

אח"כ הפליא הרה"ק מרחין את ריקודו באמרו: עהר האט גיטאנצט א טאנץ, אבער א טאנץ. (מפי הגר"י גרוסמן זצ"ל ר"י פינסק קארלין).



מזקני אנ"ש, אלא שחסרון קטן היה לו במה שנחשב לקצת בעל מרה שחורה. והיה באחד השנים קודם ראש השנה הגיע אותו חסיד למסקנה נחרצת שמצבו הרוחני בכי רע וכי כלתה אליו הרעה מאת מלך מלכי המלכים הקב"ה על כל אשר עולל במשך השנה, ובמר ליבו פנה אל זקני הרה"ק הנ"ל בערב ראש השנה ובקול נהי ובכי תמרורים כשדמעתו על לחיו ביקש לאמור "רבי, נעמט מיך מיט, מיט אייער וואגען" [רבי קחו אותי בבקשה במרכבה שלכם, היינו שהרבי ישאנו על כתפיו בר"ה ביום הדין].

ענה לו הרה"ק במתק לשונו בזה"ל: מאכט זיך א מאהל א משפחה פארט אויף א חתונה, מ'טוט זיך אהן מיט קליידער שיינע, און עס פארט די גאנצע משפחה מיט שמחה וששון, פלוצלינג קומט איינער פון די געסט א פרעמדער אינגאנצן צו די שמחה און בעט זיך ביי דעם בעל הבית מ'זאל איהם אויכעט מיט נעמען צו די חתונה. ענטפערט איהם דער בעל הבית אט אזוי: "ביסטו א צופרידענער א שמיכעלדיגער, פאסט זיך דרך מיט צו נעמען, ביסטו א פארביטערטער א פארחמורעטער, בלייב בעסער דא" (-) משפחה שנוסעת לחתונה בשמחה ובעסק גדול בתלבושת חגיגית וכיוב"ז ולפתע אדם זר מבקש להצטרף לנסיעה לחתונה, אזי אומר לו בעל הבית כך: אם אתה טיפוס שמח ועליז - עלה על העגלה אולם אם טיפוס מריר ועצוב הנך הישאר נא כאן!)

והדברים נפלאים ברעיונם המבהיר שגם לעת כזאת של עמידה למשפט לפני מלך מלכי המלכים ביום הדין שהנהגת החסידים היא באופן של חדות ה' היא מעתכם בדווקא, והמשכילים להיות בגוונא של קל על פני המים בשמחה ובטוב לבב הם הזוכים להצטרף לעגלות צדיקי הדור להיכתב ולהיחתם בסשצ"ג לחיים טובים ולשלום ולקרוא בקול גדול "אשרינו שחסידי אנוחנו". (בטאון עולם החסידות תשרי תשנ"ז)

רמזי הכוס...

סיפר לי הרב החסיד ר' ליפא (מרגליות - נאמן ביתו של הרה"ק רבי יוחנן מקארלין זי"ע א"ה) כי בעת נישואי בן אחותו הרבנית מקאמרנא ע"ה נסע הרה"ק רבי יוחנן זי"ע ביום ראשון על ה"שבע ברכות" לקאמרנא, ונלווה אליו ר' ליפא בנסיעתו, וסיפר כי עשו שם סעודה גדולה וכל המחותנים נשארו עוד משבת - ונתן רבינו להחתן את המתנה כוס זהב עם "טעצילע" שתחת הכוס - ואמר להחתן בזה הלשון "זעסט חתן אזוי וויא דער בעכער איז קייליכדיג אזוי דארף מען וויסן אז האי עלמא כהילולא דמאי, און זעסט אזוי וויא דער בעכער איז איינווייניג און אוסינווייניג אותו דבר - היינו שתוכו כבר - אזוי דארף מען אויך זיין תוכו כבר.

ואחר כך אמר אודות ה"טעצילע" שתחת הכוס: דאס האלט אונטער דעס כוס - זאלסט גידיינקען אז דער מקור פון סטאלין איז אמת אוו דארפסט גידיינקען אז דו ביסט א סטאלינער אייניקל, וחטף החתן ונשק לאדמו"ר ובכה ג"כ קצת, זי"ע ועכ"א. (כתבי ר"מ ציילינגולד ז"ל).

ההכנה אל ה"גרויסען שמחה" - תיאור
פרידת רבינו הק' זיע"א מאנ"ש בחו"ל
שבוע להסתלקותו

**כעבור שבוע ימים בלבד, בליל י"ד טבת
שנת תשס"א, לאחר עריכת השולחן הט'
לכבוד יומא דהילולא של זקינו מרן ר'
משה מלעלוב זיע"א, עלה רבינו בסערה
השמימה. כרעם ביום בהיר, בפתע
פתאום בא להיכלו, נצחו אראלים את
המצוקים, זיעוכי"א.**

אל הנער הזה התפללתי

ביום החופה של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א יום ג'
פר' ויצא ח' כסלו שנת תשל"ז ציוה מרן הרמ"מ
זיע"א לבנו מרן אדמו"ר זיע"א לילך עם בנו החתן
לקבל ברכה מאת הרה"ק בעל הבית ישראל מגור
זיע"ע, והלכו לשם כמה שעות לפני זמן הקבלת פנים,
ברם שם הודיעו להם כי הרה"ק מגור הסתגר בחדרו
כבכל יום לאיזה שעה לנח פורתא, ולא יכלו להיכנס
אליו מיד, כמובן שהסכימו להמתין שם עד
שיתעורר, והנה חלפה שעה, ועדין לא יצא הבית
ישראל מחדרו וגם המשמשים בקודש התפללו על
הדבר, עבר עוד זמן, ואחד מחשובי אנ"ש שליחה
את מרן אדמו"ר זיע"א לשם, גמר בלבו שאין זה
תכלית, וטען כי חייבים לחזור כי עוד מעט מיועד
הזמן להתחיל הקבלת פנים, החסיד קם ממקומו
והלך לדרכו, ואכן אח"כ באו להודיע לרבינו זיע"א
כי המחנות כ"ק אדמו"ר רבי אברהם יצחק קאהן
זיע"ע אדמו"ר מתולדות אהרן כבר יצא אל הקבלת
פנים.

אמנם רבינו זיע"א כלל לא חשב לילך לשם, וכפי
שהעיד אח"כ: הייתי מחכה שם כל הלילה, הרי
הלכתי בשליחות אבא, אמנם הסכמתי כי אם יביאו
לי הודעה מפורשת מכ"ק אדמו"ר כי מותר לי לילך
כבר, רק אז אלך, מאחר שלא באה הודעה כזאת,
נשאירתי והמתנתי להיכנס לקו"פ. והנה בחדר
פנימה [וזאת סיפור אחד המשמשים בקודש לאחר
מעשית] ניעור הרה"ק מגור, ומיד פנה למשמשו
בשאלה: וזער געפינט זיך יעצט און בית המדרש?
כלומר, מי מבקש להיכנס זה עתה, [והעיד המשמש
כי מעולם לא שאל מיד כשניעור מי רוצה להיכנס אליו].
אמר לו כי בנו של הרבי מלעלוב מבקש להיכנס עם
בנו החתן ועוד מעט כבר זמן החופה, הורה הרה"ק
להכניסם תיכף, לאחר חילופי דברים קצרים, הגיש
מרן אדמו"ר זיע"א מכתב הזמנה על החתונה
ובקראו את שם החתן קרא הרה"ק מגור בקול
בנהמת לבו הארי: "אל הנער הזה התפללתי!".
לבסוף התנצל לפני רבינו זיע"א כי לא יוכל
להשתתף על החתונה, ואמר: זאג דעם טאטען, איך
בין א בעל ייסורים [- אמור לאבא, שהנני בעל
יסורים], וגילה לאוזני רבינו זיע"א כי הוא תשוש כח
ולאחרונה אינו מרגיש כ"כ בטוב, ואז עוד לא ידעו
כלל כי הרה"ק מגור סובל כל כך, כעבור ג' חודשים
ביום ב' אדר עלה לגנוי מרומים, זיע"ע.

**[בחדוש האחרון אלול האחרון לחייו, שהה רבינו
זיע"א בארה"ב, ואמר לא' החסידים שהיה בחדרו
בוה"ל: "עס איז וויכטיג מען זאל דאס הערען, מען
זאל דאס וויסען" וסיפר את כל הנ"ל באריכות
מדרשו, ואח"כ קרא לא' מבניו הגה"צ שליט"א שהיה
שם, ומקודם אמר, הוא בטח יודע את הסיפור
מכבר, אבל בכל זאת בריצוני לספר לו, אני רוצה
שהוא ישמע שוב, וחזר עוד הפעם על סיפור
הדברים.]**

רבינו נכנס לבית המדרש, ולראשונה אינו
מתיישב על כסא כבודו, עליה הוא מושיב את נכדו
החתן בראש השולחן, לימינו של החתן יושב אביו
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ורבינו זיע"א מתיישב
בצידו השני, רבינו שותה לחיים, מברך את בעלי
השמחה, מברך את כל הקהל הקדוש, הוא אינו
מרבה במילים,

וכך הוא אומר: דער אייבערשטער זאל העלפען
מען זאל זוכה זיין צו גיין צום גרויסען שמחה!
מען גייט באלדט צום גרויסען שמחה! -]
הולכים לקראת השמחה הגדולה]

קהל אנ"ש עוברים לפניו כבני מרון, רבינו בעצמו
מאיץ ומזרח את הקהל לעבור בחיפזון, ולהמשיך,
לכמה מן העוברים, הזקוקים לישועה, הוא אומר
בזה"ל: דאס איז א גוטע בית דין! כשהוא מצביע
על שלשה הדורות היושבים בשולחן המזרח...

רבינו חוקר ודורש מדוע אי אלו אנשים מאנ"ש
לא הגיעו להיפרד ממנו טרם נסיעתו, ניכר בעליל
כי רצונו לראותם. להיפרד מצאן מרעיתו.

הקהל עבר רבינו מתכונן לצאת לדרכו לארץ
ישראל,

רבינו עוד מבקש להיוועד עם אחד החסידים
ביחידות, הוא אומר לו דברים סתומים שרק לאחר
מכן הובנו לעמקם, הוא יוצא לשדה התעופה,
חסידים מלווים אותו, קשה להם להיפרד מרבים
הקדוש, אביהם האהוב והמסור, א גוטע פריינד.



רבינו נכנס אל האולם וממשיך לאחד
הפרחדורים הענקיים, לפתע הוא נעמד ואמר: איך
קוראים כאן לפרחדור, האלל הלא כן? ובבת
שחוק הוא שואל: האם ה"אלל" הזה די גדול עבור
המוסדות... ומיד מרצינות פניו ואומר: כאן זה
הפרחדור להיכנס לארה"ק, לטרקלין של המלך
הגדול, אי' **(אבות ד , טז)** התקן עצמך בפרחדור
כדי שתיכנס לטרקלין, צריכים כאן שמירה
מעולה... אח"כ הוא מפטיר ואומר: יא, א פרחדור,
דער עולם הזה איז נאר א האלל, א פרחדור.

החסידים שבאו לשדה שוב פעם זוכים להיפרד
ממנו, רבינו עולה על כבש המטוס ומפליג
לארה"ק.

באחד הימים האחרונים מביקורו האחרון
של מרן אדמו"ר זיע"א בארה"ב, אצל קהל
אנ"ש הלך להשתתף בשמחת נישואי בתו
של אחד ממקורביו, לאחר החופה עבר
הקהל להתברך מפיו ואז פנה רבינו לאחד
מחשובי החסידים וביקש: עתה תברכני
אתה, גם אני זקוק לברכה! החסיד, בר דעת
ובר אוריין, היסס תחלה, אבל רבינו אינו
מרפה ממנו ולבסוף השיב הלה: עוד ינובון
בשיבה וגו' אריכות ימים ושנים, ורבינו ענה
בקול רם: אמן כן יהי רצון, ומשך כמה רגעים
השתעשע עם ברכתו של חסידו...

שבוע ימים לפני הסתלקותו של רבינו, ביום
ז' טבת לילה לפני שחזר רבינו לארץ הקודש,
בא נכדו הגדול הרה"צ ר' אהרן בידרמן
שליט"א בברית האירוסין, החסידים
המסורים מתחילים להכין את היכל בית
המדרש לקראת שמחת ה'לחיים', אחד נכנס
לשאול את רבינו אודות סדרי הישיבה
לשולחן המזרח איך ברצונו להושיב את
הרבנים והמחותנים וכו', רבינו מבקש פסק
זמן לחשוב על זה, לאחר מכן פוסק ועונה:
תעשו כהבנתכם, נאר דאס יא, מין דוד'על
זאל זיצען נאך מיר **[רק זאת כן, דוד שלי
יישב אחרי]**, כלומר להושיבו סמוך אליו
ממש לפני כל שאר הקרואים אך שבוע אחרי
כן יורדים לעומק המכוון בדבריו הקדושים...

גמר השידוך מתאחר, אבל רבינו מאיץ ומזרח
שיגמרו עד הלילה, זה כבר כמה ימים
ששומעים מפיו שהוא ממחר לחזור לביתו...
לפנות בוקר נכנסים המחנות לבית
המדרש ובשעטומ"צ גומרים את השידוך,
לפתע בין השיחים, שואל וחוקר רבינו זיע"א
אצל המחנות שליט"א מדוע אינו לובש
"שווארצע זאקען" **[-אנפילאות שחורות]**
בימות החול כדרך חסידים ואנשי מעשה,
[בשבת הלך מכבר באנפילאות לבנות],

ורבינו אומר לו: גם אני, נמנעתי כל השנים
מללבוש ווייסע זאקען בשבת קודש, מטעם
הכמוס עמדי, ברם כשחיתנתי את צעיר בני,
אז התחלתי ללבשם, בנישואי בתך הכלה
תחי', בתך צעירה, ועוד תוכל ללבוש
שווארצע זאקען בימות החול...

יש ואולי לא הבינו מה ראה רבינו לומר זאת
כבר בליל הלחיים, אך כעבור שבוע ימים
הבינו למפרע, היה זאת הפעם האחרונה
בחיוו ששוחח רבינו עם המחנות...

בלילה שלאחריו מתקיים מעמד לחיים
וגיגעגענען טיש טרם הפלגתו של רבינו
זיע"א לארה"ק, ועקב שגמר השידוך התאחר
עד לשעות הקטנות של הלילה, לא יכלו
להודיע לאנ"ש את הבשורה ועתה באים
החסידים בהמוניהם ליטול חבל בשמחת
הצדיק לברך ולהתברך במזלא טבא, באים
הם גם להפרד מרבינו לפני הנסיעה, זיך
גיזעגענען פון דעם רעבע'ן.

הכנה לקבל את פני ה"עבודות ישראל" בחופה

בחתונת הרה"ק ר' אהרן מקאזניץ ז"ל הי"ד, נתכבד הרה"ק ר' צבי אלימלך מבלאזוב ז"ע בעל צבי לצדיק (שהיה קרוב למשפחת הכלה) לסדר קידושין, והיה מסתפק אם לסדר או לא, עד שא"ל שזה זכיה לסדר קידושין בחופה כזו, כי זקיניו של החתן, היה הרה"ק בעל העבודות ישראל מקאזניץ ז"ע, שהבטיח כי עד עשרה דורות יבוא לחופת בניו, כשישמוע זאת הרה"ק מבלאזוב, נודעו מאד ואמר שמפחד לגשת לקידושין, לאחר שהפצירו בו ביקש שיתנו לו מלווה מהעבודות ישראל, נתנו לו גארטל (אבנט) ונכנס לחדר ושחה שם איזה זמן, אח"כ יצא וסירב לסדר קידושין באמרו שהוא מפחד לסדר קידושין בחופה שהעבודות ישראל נמצא שם, כי היה לו להתכונן על זה כמה ימים, ועכשיו כבר מאוחר מדי. בשם כ"ק אדמו"ר מתי"א זצוק"ל חותן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

התעוררות לחתן קודם יום חופתו מחרה"ק מראפשיץ

מרגלא בפומיה דמין אדמו"ר זיע"א לספר זה המעשה בפני חתנים בעת קבלת חפנים ביום חופתם:

הרה"ק ר' נפתלי מראפשיץ ז"ע היה נהוג דכשיחזמינוהו לבוא לקבלת פנים ולסדר קידושין בעירו, לא סידר הקידושין עד שראה שהחתן לפני חופתו מוריד דמעות, פעם אחת הגיע לחתונה לסדר קידושין, וראה שהבדחן היה מרבה לעורר את החתן בדברי מוסר והתעוררות, ועכ"ז דבריו לא הועילו כלום והחתן לא חוריד דמעות, כי לב החתן היה קשה כברזל, הרה"ק המתין ולא חפץ ליצאת לחופה, ובכבודו ובעצמו עלה על הספסל ואמר: "ידידי החתן, אספר לך מעשה שהיה, פעם אחת נתוועדו הצבי והצביה ביער והתעלסו באהבים, אכן פתאום עמד הצבי ממקומו ורצה לרוץ הלאה, הצביה נבהלה ואמרה אליו: "אנה תלך?" והוא הראה לה מרחוק איש ציד עם רובה וכלבים מבהילים סביבו, שאלה אותו: "מתי גיפגש פעם שנית?", ובהחפזו לברוח השיב בקול רועד: "הנני חושב כי הפגישה הבאה שלנו תהיה לדאבוננו בצל קורת הסוכר הקונה מחציד עור בשרי עם עור בשרך..."

דברים אלו חדרו לתוך עמקי לבו של החתן, עד שפרץ בבכי תמרורים ונחל דמעה ירדו מעיניו, אז צעק הרה"ק: "מנגנים תלו כינורותיכם בידכם והשמיעו קול זמרה והשושבינים הוליכו את החתן לחופה. שו"ת תירוש ויצהר סי' ל'

עד שיראנה

הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את

(בראשית יב, יא) פירש"י עד עכשיו לא הכיר בה מתוך צניעות וכו' עיי"ש. מסופר כי ב' הצמח דוד מדינוב בימי ילדותו כשנסע ליקח אשה, אמרו לו בבית אביו שילך להסתכל בכלתו לפני הקידושין, ולא רצה, אמרו לו: הלא אמרו חז"ל (קידושין מא) אסור לאדם שיקדש אשה עד שיראנה, השיב להם: הלא עתה מבואר שם שמא יראה בה דבר מגונה וכו' וזה לא שייך אצלי, כי בטוח הנני שלעולם לא אראה.

הקוויטעל למרן הבעש"ט

בשנת תרפ"ח הלך הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקארלין ז"ע לרבנית מדראהביטש מרת פייגא ע"ה (בת הרה"ק רבי אברהם יעקב מסדיגורא ז"ע) וסיפרה לו שכשהיתה בת ז' שנים וזקינה הרה"ק מרוזין ז"ע השיא אחד מנכדיו באו הרבה אנשים לחתונה, וגם הרבנית הזקינה מרת אדלע' בת הרה"ק ר"ב ממעזיבוז, שכבר היתה בת תשעים שנה, נוכחה שם, ועשו מקום בשבילה על הר שהיה מול מקום החופה כדי שתוכל לראות החופה, והיא הרבנית פייגא שהיתה אז ילדה, עמדה אצלה, כשהרה"ק מרוזין הלך לחופה, לא הלך בדרך הסלולה, אלא עבר בדרך שעמדו שם ליד החר, כשהגיע סמוך להם אמרה לו: "ידוע דהאבות באים לשמחת בניהם, אם כן בוודאי יבוא ידער זיידא דער גרויסער מגיד", (המגיד ממעזריטש ז"ע) בודאי יבוא ידער זיידא מרן הבעש"ט חק' זיע"א, לכן הא לכם "קוויטעל", ובבקשה שתמסרו אותה למרן הבעש"ט חק". הרה"ק מרוזין לקח הקוויטעל והניחה בתוך אבנטו, וכשחזר מהחופה עבר שוב לעברם, אמרה לו: "מזל טוב", אמר לה: "קיימתי השליחות ומסרתי ה"קוויטעל". והראה לה באבנטו שהקוויטעל כבר אינו שם. מפי השמועה

הרה"ק חרבי רבי אלימלך מליזענסק בא מגן עדן לחתונה. סיפר הרה"ק רבי איציקל מפשווערסק נכד הרה"ק מליזענסק, כי בחתונת אחותו הגיע הרה"ק משינאווא ז"ע ונדחפו הקהל בחופה, צעק הרה"ק משינאווא "דרך ארץ, אל תדחפו את חרבי ר' אלימלך".

ורא חעם ויגעו (שמות כ, טו) כתב בספר דרכי חיים פעם עשה הרה"ק הדברי חיים מצאנז חתונה לאחד מבניו, לאחר מנחה הלכתי עם הדברי חיים לחדר שני, ומחמת שהיה קהל גדול מאוד, היה דוחק גדול בבית, ולא יכולתי לעבור עם רבי, צעקתי: "הניחו את רבינו לעבור!" אחו אותי חרבי ואמר לי: "וכי כך צועקים על חתונה?", אנו היינו רגילים להיות על חתונות והיינו משיגים יראה גדולה כל כך, שהיינו יראים להגביה עינינו כל שמונה ימים מגודל היראה, וכך צריך להיות בחתונה".

על הרה"ק רבי זושא מאניפולי מסופר שהשתתף בחתונת זוג יתומים כדי לשמחם, ורקד עם הכלה במשך שעות ארוכות, העומדים סביבו יכלו לשמוע כיצד בזמן שרקד בדביקות עצומה, אמר מפעם לפעם: "כלה דא שכיעה".

המגיד מטריסק ז"ע רקד פעם בחתונת נכדתו

ריקוד מצוה במשך שעות ארוכות ולא יכלו להפסיקו, הורו למנגנים להפסיק את צלילי התזמורת, המזמורים פסקו מזמרתם וגם הקהל שקטו, אך ללא הועיל, המגיד מטריסק המשיך לרקוד בדביקותו.

מסופר על הרה"ק מקרעטשניף שהיתה לו עבודה נפלאה במצות הריקודים וזמן רב רקד עם הכלה באבנט ארוך לבן, ופניו היו חיוורים כשלג, ועיניו עצומות ומשוטטות בעליונים, בהתרגשות גדולה היה מרקד ומפזז ומכרכר בעוז ותעצומות וכל הקהל בשירה וזמרה והתעוררות גם יחד.

בחתונת הרה"ק ר' מרדכי דב מחארנסטייפל שנעשה חתן הרה"ק ב' הדברי חיים מצאנז, רקד סב החתן, הרה"ק ר' ישראל יעקב מטשארקאס עם הכלה בת הדברי חיים, אולם הרה"ק ר"ב מגארליץ [שהיה שארפער] עמד מן הצד ושוחח עם האנשים, לפתע הרגיש טפיחה על כתפו מאחוריו, היה זה אביו ב' הדברי חיים שגער בו בהתרגשות: "ברוך, אתה עומד כאן? בוא ותראה כיצד המחנות רוקד עם הכלה, כיון שראה את אביו כה מרוגש, ניגש הבן גם הוא לראות את דברי אביו, סיים: אבי חק' עמד בהתפעלות גדולה והביט על ריקודו של המחנות.

בשמחת נישואין שעשה הרה"ק מרופשיץ לאחד מיוצ"ח, לבשו הרה"ק מצאנז וידידו הרה"ק מקאמינקא ז"ע בגדי קבצים עניים, והעמידו להם סולם ואנשים החזיקו בו, הרה"ק מצאנז עלה מצד אחד, והרה"ק מקאמינקא מצד השני, אך הרה"ק מצאנז עלה גבוה יותר מהרה"ק מקאמינקא, ואמר הרה"ק מרופשיץ להרה"ק מקאמינקא: "שלום, הוא עבר ועלה עליך" (הער איז דיך אריבער), וכן היה שהרה"ק מצאנז נתפרסם לרבן של ישראל והאריך ימים עשרים וארבע שנה יותר מהרה"ק מקאמינקא אשר נסתלק עוד טרם שהספיק לזרוח אורו על פני תבל. י"ג אורות

כשהרה"ק מפרעמיסלא, חזר מחתונת הרה"ק רבי שלמה ממונקאטש, עבר דרך פרמישלן ושחה שם לשב"ק בצל הרה"ק ר"מ מפרמישלן ז"ע, כשהגיע לפרמישלן חקר ודרש אותו הרה"ק ר"מ לספר לו מההתחדשות אשר ראו בחתונה, השיבו כי הכל היה בשמחה רבה עד להפליא, שאלו עוד, אם ראו איזה התחדשות ודבר פלא בעת הריקודים של מצוה עם החתן והכלה, ענה המשב"ק שראה בסוף הריקודים שאיש אחד היה מעוטף כולו בלבוש דב גדול וגבוה וקומתו כדי להגדיל שמחתם, ועשה ריקודים שונים בתנועות משונות עד להפליא, ולא יכלו להיוודע מי הוא, הגיב להם הרה"ק מפרמישלן: "תדעו כי האיש היה איש אלוקים קדוש ונורא, הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב ז"ע, אשר בא מגן עדן העליון לשוב בשמחת צאצאיו חק', ותהי לפלא. בית שלמה

סיפורים מהספר החדש והמופלא "מגדל דוד" להגל שמחת נישואי נכד רבינו שליט"א

בשילוב תמונות נדירות משמחות נישואי נכדי והתן וכן אחות
מן רבינו הרמ"מ שהוא השתתף בשמחתם

מן הרמ"מ בשמחת השבע ברית לנכדו ב"ק אדמו"ר
מלעלוב בארץ מארק שליט"א והנ"צ רבי יעקב יצחק בן
ב"ק מן רבינו הקדוש וז"ל שמואל ליד אביו הרמ"מ



כשהשתדך אדמו"ר הרה"ק רש"ן עם הרבנית חנה רייצא בת הרה"צ רבי יוסף ציינווירט מקראקא (נכד הרה"ק רבי אביש מווישניצא מבני היכלא של הרבי מלובלין), אמר זקינו אדמו"ר רא"מ שסימן שהאבות הקדושים מסכימים משמייים לשידוך הוא כאשר משתדכים עוד פעם עמם [ויהי לפלא, שאמנם אדמו"ר ז"ע השתדך כמ"פ עם צאצאי רבי יוסף ציינווירט] קונט' "מעין דוד" לעלוב].

ענייני חתונה:

ביום החופה יש לגמור את ספר תהלים [אדמו"ר רמ"מ]. וי"א בשם אדמו"ר רדצ"ש שהורה לחתנים ביום חופתם לגמור ב"פ את התהלים כמנין כפ"ר [ולרבי הערש אייכלער הורה לגמור פעמיים את ספר התהלים מהעליה לתורה בשב"ק ועד החופה].

בשם אדמו"ר הרה"ק רדצ"ש להפריש לצדקה ביום החופה סכום מעות של ע"ב לחמים, ולהאכילם לבני עניים בני תורה או תשב"ר [ובגמ' (שבת קנו) מעשה בבית ר"ע שניצלה ביום חופתה בכוח מצוות צדקה לעניים].

טוב לקדש הכלה בטבעת של זהב דווקא. אדמו"ר רדצ"ש אמר שמנהג ירושלים לטבול את טבעת הקידושין במקוה של מ' סאה.

אדמו"ר הרה"ק רדצ"ש ז"ע אמר לרבי הערש אייכלער ביום חופתו, שכל"ה ר"ת: כ'עצם ה'שמים ל'טוהר.

חופתו של הגה"צ רבי אשר זעליג מרגליות היתה בעיר העתיקה על גג ביהכ"ס ווארשא, והיה הגג ישר ולא משופע כשאר הגגות, וראו משם את הר הזיתים ומקום המקדש. אדמו"ר הרה"ק רדצ"ש נתכבד בברכות, וכשראה שרבי אשר זעליג מוריד דמעות אמר לו: "אתה רואה, שם הר הזיתים וכאן הוא מקום המקדש". ואידך פירושא הוא זיל גמור. [סיפר הרב אברהם מנדלוביץ ששמע ממנו, ספר "אזמר בשבחין"



מן הרמ"מ בסעודת חתונת נכדו אדמו"ר מלעלוב ב"ב
משיכון ה'

תולדות ריא"ז מרגליות]

אדמו"ר הרה"ק רא"מ העדיף לעשות את שמחות יוצאי חלציו מחוץ לחומות ירושלים, כגון בחברון וצפת, כדי שיהא אפשר לשמח את החתן וכלה בכל מיני כלי זמר דווקא.

אף הוא היה מברך כל חתן בעת חופתו "זאלסט נישט דארפן אנקומען צו א צדיק" [שלא תצטרך להגיע אף פעם לתפילת צדיק].

אדמו"ר הרה"ק רמ"מ ז"ע אמר לבנו קודם החופה, שבמילי דשמיא יתנהג בדרכו וכחפצו, ובמילי דעלמא ישמע בקול זוגתו.

שידוכין בין הצדיקים

כשעשה הרה"ק מן רבי דוד מלעלוב נישואין לבנו הרה"ק רבי משה, שידך אותו עם בתו של הרב היהודי הקדוש מפארשיסחא ז"ע [הרבנית רבקה רחל].

וגופא דעובדא הווה, שהיהודי הקדוש רצה מאד

שידוך מגן עדן

הרה"צ רבי ליפא משטעקאטשין זצ"ל היה מחותנו של הרה"ק הקדוש רבי יעקלי זצ"ל מאפטא [נכדו של רבי דוד מלעלוב], וידוע שהוא השתדך עמו לאחר פטירתו.

ושמעתי מש"ב הרה"ג כקש"ת מוה"ר ישראל דוד שליט"א אב"ד דק"ק סוכעדניו, שזקינו הרה"צ רבי ליפא בא בעצמו לאחר פטירתו להרה"ק רבי יעקב מאפטא ואמר לו שישתדך עמו [וכן ידוע במשפחתנין], זה היה ביום ובהק"ץ.

וקרא הרה"ק רבי יעקב מאפטא לזוגתו מרת פייגא, ואמר לה: "רבי ליפא משטעקאטשין זצ"ל עומד כאן ורוצה שנשתדך עמו".

אמרה היא: "והלא אני רואה אותו?" אמר לה: "אבל אני הלא רואה אותו". ואכן נתקשרו הם בשידוך.

בנו של רבי ליפא משטעקאטשין זצ"ל היה הרה"צ רבי יחיאל אלטר מאיוואנצק זצ"ל, והוא נעשה אז חתנו של הרה"ק רבי יעקב מאפטא. הוא היה צדיק גדול, והיה רב בעיר איוואנצק.

קדושת העיניים

פעם נסע חסיד אחד במר נפשו אל הרבי מלובלין על דבר אשתו, שהיא אשה רעה ומצערת אותו עד מאד,

והסכים עימו הרבי שיגרשנה. והרה"ק רבי דוד מלעלוב שהיה אז בבית הרבי ושמע זאת, הלך לאחר מכן אל האיש הזה, ואמר לו כי למעשה כדאי לך לעיין האם לשמוע לעצת הרבי הקדוש, כי שים נא לליבך אשר אם אכן תגרשנה, אזי כמה נערות תצטרך לראות בשידוכין עד שתתחתן עם אחרת.

ושמע בקולו האיש הלזה, ולא גירשה. [מפי הגה"ח רבי ב"צ אוסטרובער].

[היינו שבגדול קדושתו ושמירת עיניו, הרי אף שהסתכלות לצורך נשואין מותרת, הרי סוכ"ס מעשה הגט יגרום לו שיצטרך להסתכל בנשים. ואכן הלה נמנע מכך והעדיף להמשיך ולסבול].

שידוכי סבא וסבתא ע"י דודם אדמו"ר רדצ"ש - "הילד כבר יצא מרשותך"

לזקני הרה"צ רבי פנחס דוד הלוי הורוויץ זצ"ל אדמו"ר מבאסטא, שהיה נכדו [בן בתו] של אדמו"ר הרה"ק רבי אלעזר מענדיל מלעלוב ז"ע, נולדו כמה ילדים, אך נפטרו בהיותם קטנים. בצר לו פנה לדודו [אחי אמו] ורבו הרה"ק רבי דוד'ל בידערמאן זצ"ל, וביקש את עצתו וברכתו לזרע של קיימא.

אמר לו הרבי: סגולה לקיום הוולד היא לשדכו בעודנו תינוק. את הילד הבא שיוולד לך, שדך אותו מיד בהיותו תינוק קטן, ואז אף אם נגזרה עליך מזרה של כילוי בנים ח"ו, הלא הילד כבר יצא מרשותך והוא ברשות אחרים, ולא תחול עליו הגזירה.

לאחר זמן נולדה לו בת [סבתי פריידא גיטל ע"ה]. לאחר מכן בעת סעודת מלווה מלכה, אמר לו רבי דוד'ל: "הבה ונפדה את פרידיל, נוציא אותה מרשותך ונכניסנה לרשות החתן: הנה לאחותך הצדיקת טויבא חיה בראנדוויין נולד כעת בן [הוא סבי רבי יוסף שמואל שמעלקא]. הבה ונעשה שידוך ביניהם, ויהיה זה ענבי הגפן בענבי הגפן ומזל טוב כפול"...

וכאשר התולונה סבתי לאביה הרבי מבאסטאן בהיותה ילדה, שבכל עת שבאה אומרים הילדים:



מן הרמ"מ בסעודת חתונת חתנו ב"ק אדמו"ר רח"א הורוויץ



מרן הרמ"מ וזקני בחנותת חתנו ב"ק אדמו"ר רח"א הורווצ'יק

שנת תרס"ז ועד היום", סח סבא בהתרגשות, "הייתי שומר ומצפה לראות כיצד יפול דבר. והנה עתה בבשורה שבישרתני, נוכחתי לראות שנתקיימו דברי רבי הקדוש, והאיר יכולתי להישאר ספון בביתי ולא לבוא וליטול חלק בשמחה זו?"

נישואיו של רבינו

לרבנית הצדיקת מרת פייגא רבקה מחברתו הטהורה של הרבי רש"ן בזו"ש, היתה בת בוגרת כלילת המעלות שהגיעה לפרקה ושמה עטיל [שווארץ], והיא חפצה לזכות במרגלית היקרה הוא רבינו רמ"מ עבור בתה. הם שאלו את אדמו"ר הרה"ק רבי ישראל ה"ינוקא" מסטאלין על כך, והוא חיזק את דעתו שאכן יש לשדך את רבינו עם אחותו החורגת, ואמר עליה: "הלא היא אשה משכלת על דבר ה"."

אז נהיה השידוך לקשר של קיימא, ורבינו נכנס לבית האירוסין עם הרבנית הצדיקת מרת עטיל ע"ה. בתקופת אירוסיו הוא נסע לסאסנאווא אל דודו זקינו הרה"ק רבי אלטער ושהה אצלו, ולמד עמו בחברותא שעות ארוכות מדי יום.

אדמו"ר הרה"ק רמ"מ ז"ע בעת תקופת האירוסין שלו [מאחרי השידוך ועד לנישואיו], נסע לבית דודו זקינו הרה"ק רבי אלטער מסאסנאווא, ושהה שם כמחצית השנה [כי מחברתו הטהורה הרבנית הצדיקת מרת עטיל היתה בתו של הגה"צ רבי אברהם שווארץ (רב ור"מ בעיר פשעמישל ונכד הגה"ק בעל בני יששכר מדינוב), ומאחר שאביו אדמו"ר הרה"ק רש"ן נשא בזו"ש את רעייתו של רבי אברהם שווארץ, לא יכול היה להיות בביתו בקראקא לאחר שהתארס, כי כלה היתה אחותו החורגת. ולכן נשלח לשהות בבית דודו הנ"ל].

לקראת נישואיו הוא חזר לקראקא, ונישאו ביומא דהילולא של זקינו ורבו אדמו"ר רצ"ש ז"ע, הוא יום ה' אלול תרפ"ג.

באירוסיו של רבי שלמה מנחם וינשטוק [נכד רבי דוד'ל זצ"ל] היתה עובדה מעניינת: כאשר כתבו את שטר התנאים וכמנהג הימים ההם הכל נכתב בכתב יד, לאחר שהעדים והעריבים קבלנים חתמו על השטר, לקח אדמו"ר הרה"ק רמ"מ שהיה העומד מצד החתן יחד עם רבי משה יאיר (היות ואביו היה באמריקה) את השטר, וכתב עליו בכתב ידו: "החתן



מרן הרמ"מ בחתונת בן אחותו רבי דוד ליפשיץ

מתחייב ללמוד עד החתונה מסכתות ברכות שבת כתובות ומסכתא כלה", זאת מבלי לשאול כלל את החתן...

אך החתן עמד בהתחייבות שחייב אותו מורו ורבו, ואף סיפר כי בימי אירוסיו נכנס פעם אל הרבי והרבי החל לבוחנו על תוספות שונים במסכת שבת כדי לראות האם אכן לומד את מה שהרבי הבטיח בשמו!

שידוכין בין הצדיקים

כשהגיע הרה"ק רבי משה מלעלוב לפרוק, שידכו

למחיתתה. הרבי נענה מיד ותמך בה במשך שנים רבות, בהמליצו על כך את מאמרו הכתוב: "ומבשרך לא תתעלם".

מה אפשר לקנות בשעת שמחה

ש"ס היה לרבי מיכאל בביתו, והוא מיוחד במינו: כך אחד גדול והכרך השני קטן, שניים מדפוס זה ושלושה מדפוס אחר, ארבעה מהוצאה פלונית וחמישה מהוצאה אלמונית.

"הש"ס שלי הולך ונקרע בלי שאלמד בו", אמר רבי מיכאל לנכדו בענווה.

וכיצד מצליח רבי מיכאל להגיע לכדי רכישת ש"ס? זאת משום **מעשה** שהיה:

כשעמד להשיא את בתו מרת גיטל, אמר לו רבו רבי דוד'ל: "מעכל, שיהיה לך שכל! בעל שמחה יכול לרכוש לעצמו דברים הרבה, בעקבות השפע המושפע עליו אז מן השמיים".

הלך איפוא רבי מיכאל, וקנה לעצמו ש"ס. כאשר בא לפני הרבי, שאלו הרבי: "ומה קנית?" השיב רבי מיכאל: "קניתי ש"ס". "רק זה?" תמה הרבי. "והלוא יכולת לקנות בנין שלם!"

השידוכין שנצפו מרחוק

בשנת תש"כ, בעת שכבר היה רבי מיכאל הערמאן ישיש בן למעלה מתשעים, הגיע אליו נכדו רבי שמואל אשכנזי כדי לבשרו בשורה טובה: הוא עומד לגמור שידוך לבתו הגדולה. התעניין הסבא: מיהו החתן? אמר הנכד: בנו של רבי אפרים איזאק [בעלה של נינת הרה"ק רבי דוד'ל זצ"ל]. כשמוע הסבא זאת - חוורו פניו, והדיבור נעתק ממנו. המתין רבי שמואל למוצא פיו, משתומם לנוכח התדהמה שאחזה בזקינו. דקות ארוכות חלפו עד אשר התאושש הסבא, ואמר: רצוני להשתתף ב"תנאים".

לתמהונו של הנכד לא היה גבול: הסבא בגילו המופלג ובמצבו הגופני הקשה, חלוש ומשותק ברגליו חקוק לעזרה על כל צעד ושעל, ואפילו הליכה קצרה קשה עליו כקריעת ים סוף - האריך יעלה ויבוא אל דירתו השוכנת במרומי גרם מדרגות של כמעט "ארבעים חסר אחת"?

ולא זו בלבד: הן נוהג רבי מיכאל לעלות על יצועו מיד לאחר תפילת ערבית ולקום משנתו כשעה לפני חצות לילה, ושמוחות של "תנאים" מסתיימות מאוחר, הרי יפריע לו הדבר את כל סדר יומו?

לא הועילו הסברים, הפצרות ושידולים לבלי יעשה מאמץ זה שהוא למעלה מכוחותיו. הסבא עמד על כך שחייב הוא לבוא לשמחה. בני המשפחה נאלצו לשאתו על גבי כסא מעל כל אותן המעלות המובילות אל בית נכדו, שם הושיבוהו ב"מזרח" והוא נרעש ונרגש.

בעת מסיבת ה"תנאים" פתח הסבא את פיו, וגילה את צפונות ליבו:

"פעם בשנת תרס"ז, כאשר למדתי עם מורי ורבי הרה"ק דוד'ל ז"ע ושימשתי, פתח הרבי את פי קדשו והציע: 'הן לי יש נכד ולך יש בת, הבה ונתחתן!'!"

הנני קפאתי מרעיד על עמדי, שיני דא לדא נקשן, ובקושי הצלחתי לפצות את פי ולענות: "חושש אני מהתחתן עם שרפי קודש, כי איש פשוט אנוכי..."

"מעכל", הבטיח לי הרבי בלי פקפוק, "לא יועילו לך כל טענותיך, ועוד בטרם יבוא גואל צדק נבוא בקשרי שידוכיך!"

"במשך כל אותן חמישים ושלוש השנים שחלפו מאז



מרן הרמ"מ בחתונת נכדו אדמו"ר מלעלוב ב"ב משיכון ח' יושב על כסאו הק' של זקינו מרן הורצ"ש ז"ע א'

"אט גייט די כלה" [הנה הכלה באה] ולא קוראים לה בשמה, ומדוע רק היא כלה מכל חברותיה ורק לה אין שם?

היה אביה אומר לה: "את עוד מתלוננת על זה? תני תודה להש"ת שאת כלה, שעורך חיה..."

[שמעתי מאבי מורי מוה"ר חיים זרחיה בראנדווין ז"ל (שמעשה השידוך היה עם הוריו), וכן זכיתי לשמוע מפי ש"ב מור' ועט"ר אדמו"ר הקוה"ט רביה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב ז"ע שסיפר לי.

ריקוד של מחותנים

היה זה בשמחת תורה שנת תרס"ח. בבית המדרש של רבי דוד'ל שורת שמחה יתירה, שמחה של מצווה. מעגלי רוקדים מקיפים את בני החבורה שבמרזח, החובקים בזרועותיהם את ספרי התורה. ביניהם מרקדים בהתלהבות כשהם חבוקים זה בזה ועיניהם עצומות בדביקות, רבי מיכאל הערמאן ורבי יהודא לייב דייטש. בתווך יושב הרבי על כסאו רם ונישא, מטפח בכפות ידיו וחיוך מאיר את פניו.

"ראו נא" לוחש הרבי באזני הניצבים עליו, "ראו מה נאה ריקודם של שני המחותנים הללו..." ובדבריו הרי הוא מחווה בראשו לעבר צמד הרוקדים הנהלה.

לא חלף זמן רב, ובדבר לחישתו של הרבי הגיע לאזני השניים. "מחותנים?" אכן לרבי מיכאל בת בכורה, מרת אסתר רחל שהגיעה לפרקה, ולרבי יהודא לייב בן - רבי ברוך, האוחז אף הוא בפרק "האיש מקדש". זמן קצר לאחר החג קם השידוך והיה.

*

רבינו לפני ארוסיו עם הרבנית מרים התארס עם בת ממשפחה ירושלמית והשמחה היתה רבה. אח"כ התחרטי המחנות על השידוך אולם פחד לבטלו בעצמו, ולכן "סחב" את הענין בלי סוף, עד שאדמו"ר רא"מ שם קץ לדבר וביטל השידוכין. כמובן שהדבר גרם בושה ועגמת נפש גדולה למשפחת רבינו. אז אירס המחנות את בתו עם שער אחד.

והנה מן השמיים תבעו את כבודו של רבינו, ויד ה' נגעה במהותן זה ובמשפחתו וכמעט כל בניו נפטרו בקיצור ימים, והאחד מהם שהאריך ימים התעורר ונשאר כך עשרות שנים. בן אחר עסק בצרכי צדקה לפי עצתו של אדמו"ר אחד שיעץ לו לעשות כן בתור סגולה לאריכות ימים, ואמנם האריך ימים אך בנו מת עליו בצעירותו.

רבינו ידע שאסונות אלו באו עליהם בגלל השידוך שהתבטל, והוא ברוב רחמנותו ענוותנותו וטוב ליבו רצה להיטיב עמם ולתקן הדבר כדי שיאריכו ימים ויפסקו צרותיהם, ולכן בהגיע בת רבינו לפרקה מחל על כבודו, ומיהר לשלוח שדכן לבני משפחת המחנות ההוא והציע את בתו לכלה עבור אברך אחד מיוצאי חלציו של המחנות...אולם הם סירבו לכך...

רבינו בשמעו זאת אמר בצער: "אני את שלי עשיתי". לאחר כמה שנים נחלה אנושות אותו אברך, ובאו להזכירו לפני רבינו. נענה רבינו ואמר: "מה זה שייך לי" [בהתכוונתו שרצה למנוע הדבר ולקרוע מהם את גזר הדין, והם לא אפשרו בידן]. אחרי כן נפטר הלה, והשאיר ג' יתומים קטנים ל"ע.

והנה לימים, הגיעה אותה אשה [המשודכת הראשונה] למצב כלכלי קשה, ובהיותה רעבה ללחם פנתה אל הרבי [שהיה הכתובת בעיה"ק לכל רעב ונדכא] וביקשה ממנו שיתמוך בה בכסף



מרן הרמ"מ בחתונת נכדו עם החתן אדמו"ר מנחמיסלן שליט"א כשריבית הקודש"ט ניהא ליד החתן באריכות כחן נשיב נפש פרמיטלן

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

קול רינה וישועה באהלי צדיקים
מתוך אמוני עם סגולה והשמחים בשמחת המלוכה הנני לברך ברכות מאלופות לפני רועני הנאמן, המודריכו ומנהיגיו בנתיבות התורה השמחה והדורא, ומלהיב לבבנו לאבינו שבשמים אשר בצילו אנו חוסים עמודא דצלותהון לישראל
כ"ק מרן רבינו הק' שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
המברכים מעומק הלב - שלמה ולמן בן וואסע אהרע
ובנו מרדכי יעקב ובנו משה הורוביץ וכל משפ' שיח' - ארה"ב

קול צהלה ורינה שפתינו אז תרננה
ברכות מעלה לנשיא אלוקים בתוכינו, כבוד קדושת עטרת תפארת ישראל, בלבבות עמוסים רגשי קודש, וברגשי גיל ושמחה, בברכת מו"ט להוד
מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ויהי רצון שיוזכה רבינו להוסיף ולשאוב נחת דקדושה מהם ומכל יוצ"ח, ויוליכנו לקבל פני משיחינו ומלכינו בראשינו המברך - שלום אילאוויטש ומשפ' - לייקווד ארה"ב

ויהי בישורון מלך
ברכת מו"ט להוד
כבוד קדושת רבינו שליט"א
נקדמה פניו בטנא מלא ברכות לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
חיים וברכה ושלום בנים ובנים עוסקים בתורה ובמצוות ויוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
שלמה הערץ
בן שרה צערטל ומשפ'
בארא פארק - ארה"ב

ברכות עד בלי
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחה הגדולה בארה"ק
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
שלמה הערץ
בן שרה צערטל ומשפ'
בארא פארק - ארה"ב

מזלא טבא וגדא יאה
קדם קדוש ישראל
כ"ק אדמו"ר הקוה"ט שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת מורינו הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יה"ר שמשמחה זו יושפע שפע רב עלינו ועל כל ישראל, ויוזכה רבינו שליט"א להוליכנו לירושלים עיה"ק בביאת משיח צדקנו בב"א.
המתאבק בעפר רגליו
אשר ישראל בן רחל ליוסא - אבד"ק מבקשי השם

קול צהלה ורינה שפתינו אז תרננה
ברכות מעלה לנשיא אלוקים בתוכינו, כבוד קדושת עטרת תפארת ישראל, בלבבות עמוסים רגשי קודש, וברגשי גיל ושמחה, בברכת מו"ט להוד
מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ויהי רצון שיוזכה רבינו להוסיף ולשאוב נחת דקדושה מהם ומכל יוצ"ח, ויוליכנו לקבל פני משיחינו ומלכינו בראשינו בב"א.
מברכים באהבה אל מול הקודש - מרדכי ברייל ומשפ' - ארה"ב
שלמה ולמן ברייל ומשפ' - ארה"ב

ימים על ימי מלך
ברכת מו"ט להוד
כבוד קדושת רבינו שליט"א
נקדמה פניו בטנא מלא ברכות לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
חיים וברכה ושלום בנים ובנים עוסקים בתורה ובמצוות לשמחה עד כי לבדו ימלך מלך בה ציון במהרה.
כברכת
הערשי ברנדזין ומשפ'
מאנסי ארה"ב

ברכת מזל טוב נאמנה
לידידנו היקר והנעלה מחשבוני אנ"ש, משה ודבוק בכל נימי נפשו לרבוה"ק, ה"ה
הרה"ח ר' משה ארי' טרעביטש שליט"א
לרגל שמחת נישואי נכדו בן לבנו היקר ידידנו יחי' יוסף חיים הי"ו יה"ר שיוזכה לרוב נחת ושובע שמחות וכט"ס.

קול רינה וישועה באהלי צדיקים
מתוך אמוני עם סגולה והשמחים בשמחת המלוכה הנני לברך ברכות מאלופות לפני רועני הנאמן, המודריכו ומנהיגיו בנתיבות התורה השמחה והדורא, ומלהיב לבבנו לאבינו שבשמים אשר בצילו אנו חוסים עטרת תפארת ישראל
כ"ק מרן רבינו הק' שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
המברך שיעה בלי - ארה"ב

קול רינה וישועה באהלי צדיקים
מתוך אמוני עם סגולה והשמחים בשמחת המלוכה הנני לברך ברכות מאלופות לפני רועני הנאמן, המודריכו ומנהיגיו בנתיבות התורה השמחה והדורא, ומלהיב לבבנו לאבינו שבשמים אשר בצילו אנו חוסים עמודא דצלותהון לישראל
כ"ק מרן רבינו הק' שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
המברכים מעומק הלב - שמואל בן גיטל ברייל ומשפ' - ובנו יואל ברייל ומשפ'

בהדרת כבוד ובחדרת הקודש
נביע ברכת מזל טוב ולבבה להמנורה הטהורה, עטרת ראשיו ותפארתו רבינו שליט"א לרגל השמחה בבית צדיקים לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו שליט"א לראות מהם רוב תענוג ונחת שיזכו לבנות בית נאמן כראוי לבית האבות הק' מתוך שמחה בב"א גונו"מ עדי נזכה לקבל פני משיח צדקנו ומלכנו בראשינו אמן.
המברך
זאב יהושע בן חיה יאלאס ומשפ' - ארה"ב

ויהי בישורון מלך
ברכת מו"ט להוד
כבוד קדושת רבינו שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
ברוך יוחנן שווארץ בן ביילא וחי' פערל בן גיטל - ויליאמסבורג

ויהי בישורון מלך
ברכת מו"ט להוד
כבוד קדושת רבינו שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
כברכת - חנוך העני' בן הענטשא פרידמאן וב"ב שיח' - ארה"ב

ויהי בישורון מלך
ברכת מו"ט להוד
כבוד קדושת רבינו שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
מברך - שמואל חיים ברוך בן גיטל רבקה - ארה"ב

ויהי בישורון מלך
ברכת מו"ט להוד
כבוד קדושת רבינו שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
ברוך יוחנן שווארץ בן ביילא וחי' פערל בן גיטל - ויליאמסבורג

ויהי בישורון מלך
ברכת מו"ט להוד
כבוד קדושת רבינו שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ימים על ימי מלך תוסוף ברכות עד בלי די עלי ראש עטרת תפארת, יאריך ימים על ממלכתו ברוב טובה בשל"ו שמחה ושלחה נאר מיט א גוונטע אידשע שמחה שטענדיג.
ברוך יוחנן שווארץ בן ביילא וחי' פערל בן גיטל - ויליאמסבורג

הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת אלטע עטלי בת בלומא גיטל תחי'

ברכת מו"ט לידידנו הנעלה מייקירי אנ"ש הרה"ח ר' צבי בראנדזין הי"ו - לשמחת הבר מצוה לבנו יניק וחכים חיים ניו" ברכת מו"ט לידידנו הרה"ח ר' מיכאל פריד לשמחת הולדת הנכד בן לבנו הרה"ח דניאל משה בשעטנומ"צ

ימים על ימי מלך תוסוף
ברכות עד בלי לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
ולמן הגר ומשפ' - לייקווד
שלום דעמבינסקי ומשפ' - לייקווד

ימים על ימי מלך תוסוף
ברכות עד בלי לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
עקיבא יונה לעדערער ומשפ' - בארא פארק
ישעי' בריץ' ומשפ' - בארא פארק

בית צדיקים יעמוד
ביראת ה' והתורה והאשך ביה טנא מלא ברכת
לאזי קס מרן אדמיר רבינו שליט"א
ולדו נעית תליט"א וכל משפחת בית המלוכה לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
חיים וברכה ושלום בנים ובנים עוסקים בתורה ובמצוות ויוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
שלמה לייב בן מטיה רבינוב' ומשפ'
שיע ויזענעלד ומשפ' - בארא פארק ארה"ב

ברכות עד בלי לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת צדיקים שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
משה אליעזר בן וייזל רובינשטיין ומשפ'
- ארה"ב

ימים על ימי מלך תוסוף
ברכות עד בלי די לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
חיים הירש ומשפ' - ארה"ב

ברכות עד בלי די
לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
חיים מאיר בוקסבוים בן דדייזא בלומה ומשפ' - בני ברק

ברכות עד בלי די
לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת
שלמה לייב בן מטיה רבינוב' ומשפ'
שיע ויזענעלד ומשפ' - בארא פארק ארה"ב

קול צהלה ורינה שפתינו אז תרננה
ברכות מעלה לנשיא אלוקים בתוכינו, כבוד קדושת עטרת תפארת ישראל, בלבבות עמוסים רגשי קודש, וברגשי גיל ושמחה, בברכת מו"ט להוד
מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א
ולבנו הגה"צ פא"מ חו"מ רבי אהרן שליט"א
לרגל שמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
ויהי רצון שיוזכה רבינו להוסיף ולשאוב נחת דקדושה מהם ומכל יוצ"ח, ויוליכנו לקבל פני משיחינו ומלכינו בראשינו בב"א.
מאחלים מוריהוק מקום וקידוש לב
צבי ארי' בן רבקה פרידמן וכל משפחתו שיח' - פלעטבוש

ברכות עד בלי לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
אחרי יצחק זאב בן ליבא הערמאן - ויליאמסבורג

ברכות עד בלי לקדוש ישראל ותפארתו
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
שמואל בן פרידא עליזה רונפלד ומשפ' - בארא פארק ארה"ב

ברכות עד בלי די
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת הק' יונה הורוביץ ומשפ' - ארה"ב

ברכות עד בלי די
כ"ק מרן רבינו שליט"א
לשמחת נישואי הנכדה בת הגה"צ רבי אהרן עב"ג בשעטנומ"צ
יוזכה רבינו להאריך ימים על ממלכתו מתוך בריאות הגוף וכט"ס.
כברכת הק' יונה הורוביץ ומשפ' - ארה"ב